

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate sprejema upravnništvo v Katol. Tiskarni Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Uredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izjemoma nedelje in praznike ob pol 6. uri popoldne.

Po pošti prejemam:
za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta „ 13 „ — „
četrt „ 6 „ 50 „
mesec „ 2 „ 20 „
V upravnistvu prejemam:
za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta „ 10 „ — „
četrt „ 6 „ — „
mesec „ 1 „ 70 „

Za pošiljanje na dom 30 h na mesec.

Štev. 16.

V Ljubljani, v sredo, 21. januarja 1903.

Letnik XXXI.

Državni zbor.

Dunaj, 20. prosinca.

Češko-nemška sprava.

Danes dopoldne so zborovali nemški zastopniki, popoldne češki. Kaj so sklenili, o tem molčé, da si ne oprtajo nepotrebne odgovornosti. Sprava je že izpočetka stala na slabih nogah, ki jih mora izpodnesti vsak nepremišljen korak. Zadnji dogodki pa so še okužili spravo ozračje. Dasi mladočeški klub ni podpiral zadnje obstrukcije svojih radikalnih rojakov, vendar je ta obstrukcija vplivala na nemške kroge, kakor alana na pomladni cvet. Nesreča je vedno za vsak narod, ako njegovi zastopniki v trenutku nevarnosti niso edini ali ako v nesreči zgubé pogum in glave. Češki radikali so sedaj sicer dokazali, da niso iz sladkorja, toda vse o pravem času in z gotovim, dobro premišljenim namenom. Ako je bil njihov namen, da strmoglavijo vladu, so se prepričali, da se s svinčnikom ne prestavljajo hiše. Ako pa so hoteli mladočeški klub postaviti na sramotilno mesto pred češko javnostjo, tudi tega niso dosegli, dasi so v nedeljo v Pragi na javnih shodih udrihali po Mladočehih in obsojali njihovo taktiko.

V trenutku, ko se hočejo češki zastopniki z nemškimi uvesti k spravi mizi, gotovo ni umestno, da bi se v zbornici z njimi borili za žive in mrtve. Resni politiki ne bodo poslušali naukov vsakega pivca, ki s pestjo bije ob mizo ter vinskimi bratcem razklada svojo vaško modrost.

»Narodni Listy«, ki pazijo na vsak duševni pojav svojega naroda in računajo vedno z javnim mnenjem, so sicer zadnje nedeljo iz svojega uredništva streljali z najtežjimi topovi na spravo polje, a doslej ni še nobeden vgriznil v travo. Vendar pa morejo pretnje najvplivnejšega češkega lista marsikomu zmešati glavo, da se pomnoži število levega krila v mladočeškem klubu. »Narodni Listy« so, kakor trdita »Čas« in »Pravo

lidu«, zopet dokazali, da hočejo strahovati ves češki klub, ker si ni osvojil jezikovnega načrta, ki ga je sestavil Prokop Gregor. To bi bila že užaljena samozavest in dokaz največje anarhije v stranki. Javni listi pač morejo poslancem dajati dobre svete in navodila, a ne povelj in ukazov, ki se ne strinjajo s taktiko in ne odgovarjajo razmeram.

Nevarnejše bi bilo za češko-nemško spravo, ko bi moravski Nemci odklonili vsaka pogajanja, kakor se zatrjuje. V tem slučaju tudi Čehi ne bodo svojih načrtov razgrinjali pred praznimi stoli in obračunali z vladu. Ako pa se to zgodi, potem se tudi obstrukcija oživi.

Jutri pride na vrsto najprvo zadnji nujni predlog čeških radikalcev. Sicer so se dne naspali in odpočili, vendar je upanje, da se že jutri proti večeru prične prvo branje vojne predloge. Tu pa Vsenemci zastavijo svoje moči. Ustavljati se hočejo s skrajnimi sredstvi, ako jim vlada ne dovoli dveletno vojaško službo in druge olajšave. Ker pa ima dveletna vojaška služba tudi več slabih strani, hočem to vprašanje pojasniti v posebnem članku.

Cesta Kalce-Ildrija.

Dunaj, 20. prosinca.

Neki dopisnik iz logaškega okraja je v »Narodu« minoli petek objavil daljši dopis gledé podržavljenja deželne ceste iz Kalce pri Logatcu do Zgornje Ildrije. V tem dopisu navaja mej drugim:

»Notranjsko zastopa dr. Ignacij Žitnik že o s m o leto v državnem zboru. Vprašamo ga tem potom, kaj je on storil za podržavljenje deželne ceste iz Kalce proti Zgor. Ildriji? Kolikor je nam volilcem znano, popolnoma nič, ker je vsa stvar v tem oziru zaspala, odkar je on naš zastopnik v državnem zboru itd.«

Dopisnik se je označil s tajno šifro — O —. Ker torej ne vem, na katero ime sliši ta »Narodov« dopisnik, ki ne »hodi na Dunaj lenobe past«, in mu ne morem zasebnim pismom odgovoriti, zato ga uljudno

prosim, naj nategne svoja ušesa ter to tolači tudi svojim pristašem, kar tukaj pojasnim, da ga ne bo še nadalje vsled moje krivde lomil krč v kosteh.

Prvič ni res, da že o s m o leto zastopam Notranjsko v državnem zboru. Pač pa od 23. sept. 1897, torej 5 let in 4 mesece. Ako »Narodov« — O — ni prespal teh pet let, mora vedeti, da je do predzadnjega leta divjala v zbornici »liberalna obstrukcija«, vsled katere državni proračun niti na vrsto ni prišel in torej jaz tudi nisem mogel »povzdigniti svojega glasu na pristojnem mestu« za podržavljenje ceste Kalce-Ildrija. Pristojno mesto za »povzdigovanje glasu« pa je edino le državni zbor, kedar razpravlja državni proračun. osebno pa v slučaju, ako je treba dovoliti 130.000 kron med »izrednimi troški« za podržavljenje ceste.

Ravno pred letom pa je počivala češka obstrukcija, in proračunski odsek je mogel prvič od l. 1897 visoki vladi pogledati v knjige ter ji prenesti državne račune. Ker pa je izmed slovenskih poslancev s Kranjskega v proračunskem odseku edini g. Povše, naprosil sem njega, da v odseku predlaga resolucijo gledé podržavljenja označene ceste. To je tudi storil, in vladni zastopnik mu je odgovoril, da se to zgodi, ko bodo končane poizvedbe in priprave.

Logaški in idrijski cestni odbor sta pa že dne 12. jannuv. 1892 prosila dež. odbor kranjski, naj posreduje pri vladi, da se cesta Logatec-Ildrija uvrsti mej državne ceste. Ker pa cestna odbora gotovo nista še-le 12. jan. 1892 bila uverjena o potrebi podržavljenja te ceste, zato vprašam: Kaj pa so storili skozi desetletja v t e m o z i r u prejšnji gg. zastopniki Notranjske v državnem zboru? Zakaj g. dr. Ferjančič do l. 1897 ni izposloval te v istini nujno potrebne stvari?

Po tej logiki »Narodovega« dopisnika je sedanjí zastopnik Notranjske v državnem zboru morda celó kriv, da je Notranjska večinoma kamenit Kras, da Pivka in Vipavščica že desetletja preplavljata rodovitna polja in travnike, da toča pobija vinograde in da dopisnika kolje v črevih, ker on ne »hodi na Dunaj lenobe past«. Toda k stvari!

Z dopisom z dné 27. jun. 1892 je dež. odbor priporočil dež. vladi, naj ona posreduje pri ministerstvu za notranje reči, da se ta cesta podržavi. Z dopisom z dne 23. jan. 1893, št. 9368, je dež. vlada zahtevala od

dež. odbora, naj ji doloži načrte cestne proge Kalce-Ildrija. Dež. odbor je načrte zahteval od cestnih odborov. Ta dva mu jih nista poslala, ker jih menda nista imela.

Stvar je zaspala do dné 11. febr. 1895, ko torej podpisani ni še bil drž. poslanec. Ta dan pa je dež. poslanec Arko vprašal vladnega zastopnika v dež. zboru, kaj vlada misli o tem vprašanju.

G. deželni predsednik baron Hein je odgovoril v isti seji: Tehnična poizvedovanja so končana, za popravo te ceste bi trebalo 60.000 gld. in za oskrbovanje vsako leto 6000 do 7000 gld. »Ako bi cestna odbora tisto cesto tako popravila, da bi zadostovala zahtevam, katere se stavlja jo na cesarske ceste, potem bi inkameriranje te ceste ne našlo posebnih zadržkov; pa če je država sama prisiljena izdati vse tiste troške, potem jaz dvomim, da bi ministerstvo tako veliko breme prevzelo na državni zaklad.«

Tako g. dež. predsednik dné 11. febr. 1895 v dežel. zboru, ko so še drugi hodili »na Dunaj lenobe past«.

Z dopisom z dne 21. feb. 1896, stev. 2377 je dež. vlada naznanila dež. odboru, da bode ministerstvo sprejelo cesto Kalce-Ildrija med državne ceste, kakor hitro ne bo treba postavljati v izredno potrebščino za »cestne zgradbe« stroškov za popravo zagrebške državne ceste in za napravo stalnega mosta čez Krko v Novem mestu. Ob enem pa je ministerstvo dovolilo logaškemu in idrijskemu cestnemu odboru za nadaljno d o b r o vzdrževanje te ceste letno državno podporo 2.000 gld. od l. 1897 naprej do tistega časa, ko se ta cesta sprejme v oskrbo države.

Dne 14. aprila 1899 pa sem podpisani v dež. zboru, kar lahko čitate na strani 199. zapisnika, sklicevaje se na vladni dopis z dne 21. febr. 1896, predlagal naslednjo resolucijo: »Dež. odboru se naroča, da se kakor hitro mogoče potem c. kr. dež. vlade obrne s prošnjo do vis. c. kr. ministerstva za notranje reči, naj bi deželno cesto, ki se odcepi od tržaške ceste pri Kalcih in drži na Ildrijo, sprejela med državne ceste ter v to svrhu postavilo med izredne potrebščine pod naslovom »cestne zgradbe«

LISTEK.

Poroka na Cetinju.

(Dalje.)

Vuk, lastnik hotela, zna vse, vidi vse, obvestiti te zna o vsaki stvari. Znan je po Črnogori. Ne-le, da si v njegovem hotelu najboljše postrežen, njegova je zasluga, da Črnogora izvaža svoje pridelke na Francosko in v Italijo. On sam izvaža v Marsiljo vsako leto brave (koštrune) v vrednosti 250.000 K. Njegov trgovinski agent je priprost Črnogorec, ki ne zna pisati ne čitati; register tega agenta je . . . glava. On zaključuje pogodbe svojemu gospodarju nad 150.000 K na leto, a se ne zmoti niti za novčič. Vuk se slepo zanaša nanj, ker je poštenjak. Vuk se živo zanima za duševni in gospodarski napredek Črnogore. S ponosom goveri o svoji domovini in komaj čaka, da bo luka v Baru dodelana, od koder pojde železnica do Nikaiča, po kateri bodo izvažali les iz črnogorskih gozdov, kakor tudi železo. Ali za bodočnost Črnogore je velikansega pomena bodoča železnica iz Bara čez Balkan v Moskvo. Zasluge za to železnico ima Jovan Vazlik. Vazlik je bil rojen pred 73 leti na Češkem. Radi političnih stvari v domovini se je preselil na Rusko, kjer je dospel do visoke stopinje in do velikega zaupanja

v najvišjih političnih krogih. Potoval je mnogo. Pozna vso Azijo. V vseh političnih vprašanjih o bodočnosti Rusije v Aziji je najbolje podkovan. O tem piše vsako leto mnogoštevilne članke v ruskih listih. Znamenita je njegova knjiga »Poti proti Sibiriji«. Sedaj je obelodanil knjigo: »Pot proti perziškemu morju«. Gledé Perzije je pripovedoval Vazlik na Cetinju piscu teh vrst sledeče:

»Še deset let ima Rusija dela v Aziji, predno pride do perziškega morja. A do tega morja mora priti prej, nego se polasté Nemci v Mali Aziji železniške mreže. In tedaj, ko bo Rusija v Aziji popolnoma zavarovana, obrne vso svojo pozornost evropski politiki in mogoče je, da izreče zadnje besedo o usodi balkanskih držav. Brezvspešni so vsi prepiri med Hrvati, Srbi, Bolgari, Makedonci. To so prepiri razposajenih otrok, ki si jih dovoljujejo do očetovega prihoda, ki ima sedaj drugje posla . . .«

A gospod Vazlik je zgodovinska oseba tudi na Črni gori. Bil je tajnik kneza Danila, ki mu je umrl v naročju, ko so ga umorili l. 1860 prvega aprila v Kotoru; na to je bil tajnik sedanjega kneza Nikolaja I., s katerim je obiskal l. 1867 v Parizu Napoleona.

»Sedanjí knez Nikola«, pripovedoval je Vazlik, »rojen pesnik, pečal se je s početka samo s poezijo in pisateljevanjem. Vender

je moral tu in tam podpisati kak diplomatski spis, kar pa mu ni bilo všeč. Nekega dne mi je rekel: »Na vsem svetu ne sovražim nikogar bolj od tebe, ker me dražiš vedno s temi diplomatičnimi spisi . . .« — A že takrat je Črnogora vzpenjala se vedno višje na političnem plavu in daleč so že bili časi, ko so avstrijske oblasti v Kotoru naslovljale na vladu na Cetinju tako: »An die Territorial Behörde in Montenegro«.

Vazlik je živeča zgodovina. Nekega dne sem ga našel, ko se je razgovarjal z nekim sivolasim, pravoslavnim duhovnikom.

»Predstavljam ti popa Kapov, mi je rekel: »ki je l. 1863, ko sem bil jaz minister za uk, zastopal v Bjelopavliču elementarni pouk Črnogore. Nekega dne sem izvedel, da so solo zaprli, ker učitelj Kapa je šel z vsemi učenci na mejo. To so bili junaški časi za Črnogoro . . . Ko bi ti vedel, kako je živel takrat knez. Živel je v družini, hrana je bila skromna, kar je rodila črnogorska zemlja, in samo takrat, ko je prišel na dvor kak visok gost, bila je francoska kuhinja. In takrat je ukazal gospodar svojemu ministru in generalnemu tajniku — ki sem bi jaz, — naj stopim v kuhinjo in naj pogledam, da bo vse dobro pripravljeno.«

Mislite si lahko, kako rad zagleda vsakokrat knez Nikola svojega starega tajnika in ministra. Zraven načrta o železnični

zvezi med Barom in Moskvo je prinesel knezu Vazlik tudi krasno veliko sliko, katero mu je podarilo rusko blagotvorniteljno društvo.

Vazlik pozna prav dobro vse, kar se godi za kulisami v mednarodni politiki. On je znamenita oseba. Govori in piše 13 jezikov, med katerimi več azijatskih. V veliki politiki je on ona neopisna oseba, ki neutrudljivo deluje za kulisami.

Kar mi na njem ni všeč, je njegova miroljubnost, njegova preblaga duša. Sama misel na vojsko ga prestraši. Ko so sedeli pri posvetovanju, glasovali so knez Nikola, vojvoda Petar Vukotič, oče kneginje Milene in Vazlik vedno proti vojskovanju, a knez Mirko (umrl l. 1867), oče kneza Nikole, »grozni Mirko«, »meč Črnogore«, glasoval je vsakokrat za vojskovanje. A glas vojvode Mirka je zmagal vsakokrat. Zgodovina se bo spominjala mnogo črnogorskih zmag nad turško vojsko, kakor n. pr. na ono pri Dugi, kjer je vojvoda Petar Vukotič uničil turško vojsko Derviša paše.

Vojvoda Mirko je ostal črnogorskemu narodu živ v pravljicah. Neumrlega junaka opevajo »guslari«, pesniki in narodne pesmi. Vse se ga je balo. On je utrdil dinastijo in državo. V njegovih žilah je bil ogenj. Črnogorec pravijo, da mu je sedanjí knez Mirko ves podoben v junaštvu. (Dalje prib.)

v drž. proračun za leto 1900 primeren znesek.

Utemeljevala to resolucijo sem naglašal: »Ker je, ako se ne motim, v drž. proračun za tekoče leto postavljen zadnji obrok za popravilo zagrebške državne ceste in novo meški most, menim, da se je treba pravčasno oglašiti s prošnjo za poddržavljenje drž. ceste od Logatca do Idrije. Govoril sem koncem januarija (1899) o tem z g. poročevalcem za cest. zgradbe v ministerstvu, kateri pa je svetoval, naj pride inicijativa od dež. odbora, oziroma od vis. dež. vlade«.

Valed te resolucije, ki sem jo predlagal v dež. zboru, je dež. odbor zopet vprašal, kaj misli vlada o tem vprašanju. Dež. vlada je z dopisom z dne 1. avgusta 1899, št. 11.319 dež. odboru odgovorila, da je ministerstvo z razpisom z dne 19. julija 1899, št. 23.388 naznanilo, da bode moglo poddržavljenje te ceste izvršiti šele na podlagi za to popravilo narejenega načrta in da se bode na dotično potrebnost oziralo pri sestavi drž. proračuna za l. 1901.

Na novo prošnjo je ministerstvo za notranje reči potom dež. vlade z razpisom z dne 29. junija 1900 dež. odboru odgovorilo v dogovoru s finančnim ministerstvom, da poddrži imenovano cesto, ako interese prevzemo vsaj 50 % za popravilo, to je, razširjenje sedanje ceste in za vsakoletno nadaljno vzdrževanje ali pa vsaj prevzemo vse troške za popravilo ceste, kakor se zahteva od državnih cest. Dež. odbor pa naj kot glavni interesent obravnava s cestnima odboroma, ali sta zadovoljna s to zahtevo.

Troški za popravilo te ceste, kakor zahteva vlada, pa so proračunjeni na okroglih 130.000 kron, in je torej skoraj izključeno, da bi interese prevzeli to ogromno breme.

Dne 18. decembra 1902., torej skoraj mesec preje, preden me je »Narodov« dopisnik počastil s svojimi napadi, sem bil zopet pri referentu za cestne zgradbe v ministerstvu, zakaj vsaj za tekoče leto ni v proračunu nobene svote za poddržavljenje imenovane ceste. Opozarjal sem na idrijski rudokop, ki državi donša na leto čisti 500.000 gld. ali milijon kron. In ravno ta državni rudnik to cesto v prvi vrsti potrebuje. Gospod mi je odgovoril: Za nujne popravne državnih cest na Kranjskem je letos v proračunu 122.000 K.

Dobro, to je prvi, a ne glavni vzrok. Iz drugega povsem zanesljivega vira sem danes zvedel, da ministerstvo za notranje poslana svoj dopis z dne 29. junija 1900 še do danes ni dobilo nobenega odgovora.

Torej vprašam: Kdo spi, kdo pase lenobo? Z vsa zavestjo morem reči, da izvršujem svojo poslansko dolžnost vsaj tako vestno, kakor vsak drugi. Ali naj morda sam plačam popravilo te ceste ali pa onim gospodom, ki spé, glave snamem z vratov ter jim jih pomečem v obraz? To zabavo rad prepustim »Narodovemu« dopisniku, ki rjove kakor lev — v zakotju.

Pisel sem menda pred dvema letoma g. načelniku idrijskega okr. cestnega odbora. Ker nisem dobil nobenega odgovora, zato se obrnem tem potom do interesovanih cestnih odborov, sl. dež. odbora in vis. c. kr. dež. vlade, naj vendar po dveh letih in pol ministerstvu uradno odgovoré, ali in koliko hočejo prispevati interese za popravilo te ceste. Ako bode odgovor negativen, potem vsaj vem, kaj naj še storim, da živega srebra iz Idrije in živeža za delavce iz Logatca v Idrijo ne bodo rosili v koših na hrbtu. »Narodovemu« dopisniku pa svetujem, naj gre raje na idrijsko cesto blato odmetavat, nego da trati čas s takimi dopisi; ali pa mi naj dostojno piše, in dobil bode vedno dostojen odgovor.

Ig. Žitnik.

Češko-nemška sprava pokopana.

Včerajšnji popoldan je bil odločen za usodo češko-nemške sprave, kajti po izjavah poslancev Pacak in Eppingerja se je konferenca razšla, ne da bi bila izvolila pravni pododbor, in se bržkone ne snide več. O teku razprave so oficijelno sledeče poročali:

Poslanec Pacak je takoj po otvoritvi seje izjavil, da zastopniki češkega naroda ne morejo prijeti obravnave na podlagi vladnega elaborata ter vztrajajo prej kot slej pri naslednjih dveh glavnih načelih: 1. Deželni jeziki, torej na Češkem češki in nemški jezik, so v celi deželi enakopravni in se morajo torej enakomerno uporabljati v vseh panogah uradne službe. — 2. Vsaka oseba, ki se poslužuje enega izmed deželnih jezikov, je opravičena, pri vseh oblastvih v celi deželi rabiti ta deželni jezik. — To je glavna vsebina njegovih izjav, ki je poslanca Eppingerja tako zbudila, da je izjavil v ime nemških svojih tovarišev, da jemlje ravnokar prebrana izjava vsako

podlago za pravno konferenco in se torej ta ne more nadaljevati.

Vkljub tej izjavi je ministerski predsednik Koerber še izkušal poravnati nasprotstvo in predlagal, naj se vsekakor izvoli pravni pododbor, ker se nasprotja lažje poravnajo v manjšem krogu. — Isto mnenje je zastopal tudi grof Sylva-Tarouca, ki je izjavil, da bi bilo silno obžalovati, če bi se izjalovil pravni poskus že v tem štadiju, in predlagal, naj se seja prekine, da se moreta stranki dogovoriti o nadaljnjem postopanju. Ker sta bila s tem predlogom zadovoljna tudi delegata Baernreither in Pacak, se je seja prekinila za eno uro.

Po zopetni otvoritvi seje je izjavil posl. Herold, da so sedaj Čehi voljni voliti člane v pododsek, ker vlada več ne zahteva, da se vrše pogajanja na temelju njenega načrta. Nasproti je pa izjavil Eppinger, da so Nemci sprejeli za podlago vladni načrt. Češka načelava so za Nemce nevsprejemljiva. Ker je sedaj vlada deloma umaknila svoj načrt, je razbita vsaka podlaga in je torej brez pomena volitev pravnega pododбора. — Nato je bila seja zaključena. Ministerski predsednik se je hladno poslovil od delegatov in odšel. Nemci mu baje silno zamerijo, da se je udal kolikor toliko češkim zahtevam. Pred javnost bodo stopili s spomenico, s kateri in o nadaljnjem postopanju sploh se bodo razgovarjali nemški voditelji v bližnjih dneh.

Prememba poslovnika za poslansko zbornico.

V palači kneza Liechtensteina se je vršilo te dni posvetovanje voditeljev kršč. socialne stranke, pri katerem se je razgovarjalo o premembi poslovnika za poslansko zbornico in o dotičnem načrtu. Namerava se, kot se je splošno naglašalo, v bližnjih dneh vložiti v zbornico nujni predlog. Kršč. soc. odbor namerava poslovni načrt tako prenesti, da se bo priznala zborničnemu predsedniku mnogo večja disciplinarna oblast in sicer približno v tem smislu, kot to določa poslovnik za dunajski občinski zastop. Tu smejo, kot znano, posumniki ne samo izključiti od gotovega števila sej, marveč tudi obsoditi na izgubo mandata. Pripomniti treba, da so vsi parlamentarni krogi vneti za premembo poslovnika, a vsaka stranka, posebno pa nemški levčarji, bi si rada ohranila prosto roko. To je pa seveda naravnost nemogoče.

Kriza v ogrski liberalni stranki?

V ogrski liberalni stranki preti nastati zelo resna kriza, če smemo verjeti poročilom iz budimpeštanskih opozicijskih krogov. Razpor se pojavlja namreč med ministerskim predsednikom Szellom in predsednikom poslanske zbornice grofom Apponyjem. Poslednji, bivši voditelj sedaj z vladinovi spojene narodne stranke je namreč z ozirom na znano vojaško predlog o stavil več važnih zahtev z ozirom na nagodbo iz leta 1867. Te zahteve je Szell predložil vladarju, ki jih je pa odklonil. Grof Apponyi vkljub temu vztraja pri svojih prvotnih zahtevah ter preti za slučaj, da se ne sporazumita s Szellom, z odložitvijo državno-zborniškega predstava ter z izstopom iz liberalne stranke. Poslednji korak, če se res izvrši, bo imel za Szellovo stranko zelo neželjene posledice, ker se sme pričakovati, da bo Apponyi potegnil za sabo mnogo nezadovoljnih elementov. Seveda je v ogrski liberalni stranki vse mogoče in se torej ta spor še lahko poravnava brez vsakih zlih posledic za Szella, in nemogoče končno tudi ni, da je ves ta spor umetno prirejen manever, ki naj izposluje kako novo ugodnost za Ogrske.

Trozveza in Nemčija.

Včeraj smo javili, da so tudi že neslovanski krogi dospeli do prepričanja, da trozveza že davno več ne odgovarja svojemu smotru in da morda ni več daleč čas, ko jo vržejo mej staro šaro, kot obrabljen glasovir. Sedaj imamo pa zato trditve še drug važen dokaz in sicer naravnost iz središča Nemčije, iz Berlinu. Polkovnik Bernhardt, ki je načelnik zgodovinskega oddelka v velikem generalnem štabu, je rekel na nekem predavanju o elementih modernega vojevanja: »Mi bomo morali sprediti, da nemška država še ni dosegla meje možnega razširjenja svoje moči, da nje zgodovinska misija še ni dovršena, da ta misija sestoji v tem, da bo jedro, okolo katerega se bodo razvrščali raztreseni sestavni deli nemškega plemena, da razširi krog svojega vplivanja, da istega spravi v soglasje s političskimi mejami, da zagotovi nemštvu tisto mesto, ki mu pripada na vsej zemlji!«

Ali ni poučna ta izjava? Seveda poučna za one, ki znajo in hočejo slušati. Avstrijskih diplomatov pa ne smemo iskati v tej vrsti ljudi.

To je torej jasn dokaz, da Nemčija hrepeni po nemških avstrijskih deželah ter da v takih razmerah sama več ne misli še nadalje vztrajati v priateljski zvezi z Avstro-Ogrsko. Pripomniti tudi treba, da gori navedene besede niso le osebno mnenje polkovnika Bernhardtja, marveč se ujema z njo v polnem obsegu grof Bülow ter tudi nemški cesar, ki opetovano toži, da mu krasna vojska rjavi, da potrebuje boja, kakor lokomotiva drdranja, da ne zarjavi njeno kolesje. In kje drugje naj Nemci iščejo boja, kakor ravno pri nas.

Iz brzojavk.

Sladorni odsek je imel včeraj popoldne ob 5 uri svojo prvo sejo. Načelnikom je bil izvoljen grof Sylva-Tarouca. Po daljši razpravi je bil sprejet predlog posl. Baernreiterja, da se prične ta koj razprava o sladorni konvenciji. Seja se nadaljuje danes zvečer. — Mladodružski klub je sklenil sinoči objaviti posebno izjavo, v kateri bo pojasnil, zakaj z radikali in socialisti ni obstruiral prvega branja sladorne konvencije. — Znižanje cene živinskih soli. Budgetna komisija gospodske zbornice je vsprejela nespremenjen načrt in pride torej že jutri v razpravo v gospodski zbornici. — Vojaška predloga in stranke. Poljski klub je sklenil, da se ne bo udeležil debate pri prvem branju te predloge. Čehi bodo pojasnili svoje zahteve glede nadomestnih rezervnikov. Največja nevarnost preti predlogi v ogrskem parlamentu, kjer opozicijske stranke napovedujejo obstrukcijo. — Sladorna predloga v ogrski zbornici je bila včeraj sprejeta v prvem in drugem branju. — Grof Ervin Schönborn je včeraj umrl na Dunaju. — Zmaga sultanovih čet v Maroku. Iz Tangerja dobajajo poročila, da so sultanove čete porazile vstake čete iz Bemaroma. — Napad na armenskega patriarha. V armenski cerkvi v Stambulu je neki lekarniški uslužbenec dvakrat ustrelil mej božjo službo na patriarha Ormaniana. Zadel ga je nekoliko le ena kroglica. Rana ni nevarna. Napadalec, bržkone člana armenskega odbora, so prijeli.

Podružnice družbe sv. Cirila in Metoda na Koroškem.

S Koroškega se nam piše: Za pokojnega profesorja Lendovška živeli so Korošci idealno narodno življenje. Imel je v svojem področju vse koroške Slovence. Po prerani smrti tega v resnici nenavadnega moža se je Koroščevo prijela letargija in pa obupnost. In vendar ne bi jim treba bilo obupavati, saj se kak narod zatrepi sploh ne more, ako sam v to ne privoli. Najboljši dokaz za to so nam poznanjski Poljaki, ki se vkljub grozovitim in do skrajnosti brutalni sili pruske vlade ne uklonijo.

V bližini Beljaka, to je sv. Lenart pri sedmih studenih, tam se nahaja podružnica naše prepotrebne družbe sv. Cirila in Metoda. Tej podružnici načeluje tamonjski kmet Matija Wutti, ki je bil svoje dni zvest učenc Lendovškov in vedno pri njem v Beljaku. Imenoval ga je svojega očeta, akopram je bil Lendovšek za dobro tretjino mlajši. Takrat je narodno življenje bujno vrelo krog sedmih studencev.

Te dni pa so imeli po dveletnem prestanku v tem kraju zopet podružnični shod naše vrle šolske družbe.

Na tem shodu je bilo do 200 oseb in sicer po večini možje, in do malega vsi posestniki, ter kmetice in dorastla dekleta. Pri tej priliki izjavil je ta v resnici narodni a po koroški letargiji, žal, sedaj nedelavni mož Wutti: »da je bilo po dveletnem spanju« zopet zborovanje v St. Lenartu pri sedmih studenih in da mora reči: »danes je ta podružnica sv. Cirila in Metoda vstala k novemu življenju in sicer z nekako svežo močjo.«

Oprtim na tem dejstvu se mora vprašati: ali je na Koroškem le eden sam »Wutti«, ki je vskresnil svojo zaspano podružnico k novemu svežemu življenju? Kaj pa druge podružnice na Koroškem, ali nimajo niti energije niti zadosti življenske moči, da bi tega vrlega svojega rojaka Wuttija posnemali?

Kaj pomaga tarnati in glavo na klado dejati, da jo narodni sovražnik proči odseka, še pri življenju ostali pa nadalje spé spanje pravičnega, in kedar se slučajno kdo predravi — pa zopet javka. Delati, delati koroški Slovenci, to je glavna stvar, ako se nečete potopiti v germanskem morju! Kajti kedar kak narod enkrat umre, ga nobena človeška sila ne prebudi več k novemu življenju. Torej na delo, dokler je še dan!

Katoliško-narodna zmaga in nasprotniki.

Iz Cerkna (na Goriškem) dne 18. jan. 1903.

Znano je, da je pri obč. volitvah, katere so se vršile dne 7., 8. in 9. t. m., zmaga na najsičajnejši način kat.-nar. stranka. Ves

liberalni goriški centum je šuntal, podpiral in spodbujal cerkijanske liberalce, naj z vsa silo udarijo čez klerikalce, da pride cerkijanska klerikalna trdnjava v njih kremplje. Liberalci so spravili do zadnjega volilca vse na volišče, a vse zaman, naša stranka je prodrla v III. razredu s 119 glasovi večine, v II. pa enoglasno, v I. razredu so dobili liberalci en sam glas. Nič niso pomagala Tumova pisma, zastoj je bilo lajanje Gabrščekove »Soče« — ljudstvo se je zavedlo za vedno in tako tudi pokazalo hrbet liberalnemu nazadnjaštvu. Zastoj vse liberalno obrekovanje, potrošeni denar, zastoj vse njih nakane, — prepričanje našega ljudstva prodrlo je z elementarno silo na dan! Naši ljudje se opravičeno s strahom spominjajo časov, ko je bilo županstvo v Cerknem v liberalnih rokah, ko so morali tedanji upravitelji naše občine občini povračevati tisočake, ko je prišel revizor deželnega odbora pred tremi leti pregledovat bivšo občinsko upravo! Šlo je na račun ubogega kmeta!

»Soča« javka po izgubljeni cerkijanski »klerikalni trdnjavi« ter laže, da se ogenj kaže, s kako silo da so klerikalci agitirali. Mi »Soči« ne bomo na take laži odgovarjali, ker nas ne briga, kako »Soča« svoje čitatelje »farba«, pač pa rečemo: Ako bi nam naša načela pripuščala, da bi bili pri agitaciji vas posnemali, potem niste dobili niti enega volilca. Ako se glasove plačuje po 5 K, kakor je bilo pri liberalcih nekaj slučajev, se seveda ni čuditi, da so dobili vendar nekaj glasov; k temu je pripomogla še njih priznana lastnost: obrekovanje in laž. Kakor je bilo videti, prišlo je volit za liberalce tudi nekaj rdečkarjev ali »mokračev« iz Otaleškega okraja; no tudi mokrač niso pripomogli liberalcem do zmage, kajti obeh skupaj je premalo proti naši moči četi. Kakor pri agitacijah tako tudi pri glasovanju, so poskušali in tudi napravili nekaj sleparij, katere pa menda ne ostanejo skrite.

Obžalovati moramo, da se v naše boje meša tudi naš učitelj Rakovšek, kateri še ni dolgo pri nas, torej tudi ne razume razmer cerkijanskih drugače kakor načelno, ker je (kakor se je izrazil neki drugi g. učitelj o njem) hud liberalce. Ta človek je celo odličnejše osebe nagovarjal, naj gre do volit na liberalno stran. Za danes toliko o njem!

Volilec, kateri se niso ustrašili dolge poti posebno tistim iz Masor, Jazenj, Otaleže itd. pa kliče: Slava! Pokazali ste odločno grdemu liberalizmu, da v naši občini zanj ni prostora, ker je našemu narodu v pogubo, kakor nam kažejo poročila deželnega zbora goriškega in o glasovanju slovenskih liberalnih poslancev proti vsakemu napredku milega našega naroda.

Hribovec.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. januarija.

V sveto deželo potujejo jutri O. Placid Fabiani, P. Jeronim Knoblercher in P. Engelbert Pollak. Ob 11. dopoldne odplujejo s parnikom iz Trsta v Aleksandrijo, kjer se jim najbrže pridruži tudi P. Benigen Snoj. Namen potovanja je romanje na sveta mesta, lektorja PP. Jeronim in Engelbert pa, ki se morda zamudita dlje časa ondi, potujeta ob enem v interesu bibličnih študij, katere zastopata na domačem bogoslovnem učilišču v Kamniku. V ta namen je vlada P. Jeronimu podelila prispevek. Srečen jim pot in povratek!

Prestavljen je davčni praktikant gospod Karol Siška iz Ribnice v Ljubljano in gospod Rihard Koller iz Ljubljane v Ribnico.

Šolske vesti. Na osemrazredni deklški šoli v Ljubljani sta definitivno nastavljeni gđ. Ernestina Rekar, doslej učiteljica na Krškem, in Jakobina Tomec, doslej pomožna učiteljica na isti šoli.

Kričeče razmere v Selcih. Iz Selc, 20. prosinca. Takih razmer, kakršne so v Selcih, je težko še kod najti. Šliber je sklical danes ob 1/10. uri zopet občinsko sejo starega občinskega odbora, kakor je rekel, na povelje c. kr. okrajnega glavarja v Kranju. Šliber je bral zapisnik zadnje občinske seje, katero je, kakor je »Slovenec« že poročal, Šliber razpustil valed nastalega hudega nasprotja. Po zadnji zaključeni seji so odšli naši možje iz sobe, v kateri je hotel Šliber nato imeti popolno protipostavnotajno občinsko sejo zaradi proračuna!! Šliberju je ostalo izmed 24 občinskih odbornikov v sobi le 14, in s temi 14 je nadalje (!) zboroval (!) glede občinske pisarne! § 42. občinskega reda pa pravi doslovno: »Odbor ne more nič skleniti, če ni

v saaj dvetretjini odbornikov n a v z o č i h. Tedaj pri nas 16 mož neobhodno potrebnih! Ali Sliber napravi in izpelje svoje načrte tudi s 14 odborniki, saj vladno oko v Kranju ne vidi v Selca! — Ravno tako je delal Sliber pri današnji seji. Gospod Fr. Demšar izjavi takoj začetkom seje, da naša stranka zbora le z novimi odborniki. A Sliber izjavi, da ima od c. kr. okrajnega glavarstva v Kranju nalog zborovati le s starimi odborniki. Naši možje ostanejo in odidejo. Ostalo jih je Sliberju le 15. Seja zopet nesklepčna! In s temi 15. je Sliber zopet zboroval! § 42. občinskega reda Sliber menda nikoli ne pogleda, ker se boji, da bi ga nazadnje le spoznal in ga moral dejanjsko upoštevati. Pač je Sliber dobil podpis od našega moža Matija Smida z izrecno pripombo, da velja podpis edino le za proračun. In ko se je Matija Smid vrnil v zborovalno sobo z obema pričama, da bi zapisal k svojemu imenu, da velja podpis le za proračun, mu Sliber tega ni dopustil, marveč svojevoljno prečrtal Smidov podpis z besedami: »Nas bo pa le 15 zaostali!« Zakaj počenja Sliber take nepostavnosti, bomo že poročali, kadar dobi novi odbor cestne in občinske račune v roko. Naj bode Sliber uverjen, da se naši možje ne bodo udali liberalno - krčmarskemu nasilju, ki je vodilo do sedaj naše občinske zadeve. Porabili bomo vsa dovoljena in postavna sredstva, naj se bojujemo tudi še deset let.

Predavanje. V nedeljo dne 25. januarja popoldne ob 5. uri bo predaval čast. gospod dr. Krek v novoustanovljenem izobraževalnem društvu na Viču pri Martinovih hišna št. 48.

Zveza slovenskih štajerskih učiteljev in učiteljic se je ustanovila v Celju. Namen društva je: a) združitev vseh slovenskih štajerskih učiteljev (učiteljic) in šolskih prijateljev, b) pospeševanje duševnih in materialnih interesov učiteljstva, c) gojitev splošne, posebno pa pedagoško-didaktične naobrazbe svojih članov. Društvo v dosego svojega namena: a) sklicuje po raznih krajih na Štajerskem zborovanja in shode, pri katerih razpravlja in sklepa o dolžnostih in pravicah učiteljstva ter o vzgoji in pouku šolske mladine, prireja splošna, posebna predavanja in koncerte, b) pošilja v posameznih slučajih posebne govorilke k zborom domačih učiteljskih društev, c) pošilja peticije in resolucije višjim oblastvom, d) povzroča in podpira izdajo šolskih listov, mladinskih in sploh poučnih spisov, ter ima lahko svojo knjižnico, e) podpira ustanovitve šolskih in ljudskih knjižnic, ter bralnih društev, f) stopi v zvezo z drugimi avstrijskimi učiteljskimi društvi, g) pobira za svoje stroške pri svojih društvenih letnih doneske. — Vodstvo sestoji iz sledečih gg.: predsednik: Gradišnik Armin, nadučitelj v Celju; njega namestnik: Strmšek Vekoslav, nadučitelj na Medv. selu; tajnik: Kranjc Franc in blagajnik: Levstik Miloš, učitelja v Celju; odbornika: Knapč Janec, nadučitelj v Vidmu in Slane Ernest, nadučitelj pri Sv. Bolfenku

Antisemitska stranka se snuje v Trstu. Tako poroča „Sole“. Te dni pride baje znan antisemit z Dunaja v Trst agitirat.

Tržaški Slovenci snujejo parobrodno družbo med Trstom, Kopro in Miljami.

V Škofji Loki je bil aretiran delavec Josip Juvan iz Vodmats, ki se je v ponedeljek zvečer pri igri »mora« sprl z laškim delavcem Ant. Gagliardi in ga sunil z nožem trikrat v rebra ter ga jako nevarno ranil.

Križ zlomil, ko je vzdignil vola. V bolnico so pripeljali iz Trbovelj merskega pomočnika Ivana Ule iz Litije. Ponesrečil je pri klanju vola. Pravijo, da si je zlomil križ, ko je vzdignil vola. Poškodba je tako nevarna, da je malo upanja, da bode ozdravil.

Proslava delavca. Krojaški pomočnik Franc Bernard v Kranju je za 40letno službovanje pri enem gospodarju dobil častno svetinjo. Njegov mojster g. K. Pučnik mu je priredil časten obed.

Bohinjska železnica. Včeraj se je dovršil politični obhod bohinjske želez-

nice in sicer na progi od Podbrda pa do St. Petra. Postaja pri Sv. Luciji se bode imenovala sv. Lucija - Tolmin in železniški kolodvor pomakne se bližje k sv. Luciji nego je bilo namenjeno v prvotnem načrtu. Druge postaje do Podbrda pa bodo Podmelo, Grabovo, Hudajužna in Podbrdo. V soboto se je vršil politični obhod v Solkanu. Solkanci so zahtevali, naj bi se v Solkanu napravilo postajališče za osebe in pa nakladališče za tovarno blago. To prošnje so podpirali v imenu gozdnega erara tudi zastopniki tukajšnjega gozdnega ravateljstva. Upati je, da se ustreže ti opravičeni želji. Pri Občinah so že začeli delati predor. To delo sta prevzela bivša podjetnika vipavske železnice.

Dela za zidanje železnice preko Karavank bodo oddana še ta mesec. Kmalu začno potem zidati tudi prog. V predoru delo hitro napreduje.

Vipavska železnica. V kratkem dobe na vipavski železnici še jeden tretji vlak, ki bode odhajal iz Gorice v Ajdovščino okolu opoludne.

Blajsko jezero tretjič zamrznilo. Z Bleda se nam piše: »Po morju hodimo kakor po suhem« — na Bledu. Jezero je letos že tretjič zamrznilo. Prvič in drugič je led držal komaj po par dni; bil je debel kake 3—4 cm., a vendar je bilo zlasti ob nedeljah in praznikih vse polno drsalcev na njem. Zdaj bo pa na nekaterih mestih kmalu meter debel in če bo držal mraz še nekaj časa, se bomo s konji vozili na otok. Sicer se pa jezeru kaj za malo zdi, da se mu dela taka debela skorja; tako pa razgraja in tuli, da se sliši četrte ure daleč; po noči je kar plašno slišati. Ko bi človek ne vedel, da je ta jezerska jeza tako slabotna, bi si zlasti po noči ne upal na led. Edini vseh tega divjanja je, da led poka kot bi streljal s topovi. Vse križem je razpokano, jezero je zdaj kot pajčevina. Na sredi je mogočen pajek (otok), okrog pa velikanska ledena pajčevina. In po tej pajčevini je vse polno ljudi, kakor mravelj na mravljišču. Se po leti ko je največ tujecev, ni tako živahnega lepšega življenja na jezeru.

Napadalec s Škofelje prijet. Kakor smo svoječasnno poročali, je dne 30. dec. m. l. okoli pol 7. ure na Škofelji pri hiši Ane Zabukovec nekdo ustrelil skozi okno in smrtno nevarno zadel posestnika Františko Tomažič iz Škofelje šte. 24. Ljudje so koj takrat govorili, da tega zločina ni noben drugi izvršil, kakor postopač in tat Jožef Florjanič - Sitarjev, kateri je bil prišel še le pred kratkim iz zapora in se je s tem zločinom hotel maščevati nad Františko Tomažičem, katere je bila pri zadnji kazenski razpravi proti njemu glavna priča. Florjanič se je po zločinu klatil okoli, ne da bi se bilo orožnikom posrečilo ga dobiti v roke. Šele danes ponoči so ga nekje pri Škofelji prijeli in pripeljali v zapor k dežel. sodišču.

Umestna odredba. »Celjsko pevsko društvo« priredi dne 1. febr. predstavo veseligr. »Pri belem konjčku«. Društvo je sklenilo, da se bo odslej točno ravnilo po napovedanem času, in naj bo dvorana prazna ali polna. Ko se zavesa dvigne, se zaprovhodi v dvorano, ki ostane zaprta do konca vsakega čina, da zakašneli prihajalci ne bodo motili igre. Kaj sličnega naj bi uvedlo tudi »Dramatično društvo« v Ljubljani v slov. gledališču in občinstvo se bo privadilo točnosti.

Zakopan denar. Pri Sv. Filipu v Veračah pri Kozjem so našli v vinogradu posestnika Bova pri rigoljanju velik lonec srebrnega denarja, že nad sto let starega. Posestnik vinograda ga je nekaj zanesel v davkarijo, nekaj pa ga hrani za spomin.

Trojške ženskega spola je povila te dni v Gočah na Kranjskem žena Curk. Eden je bil krščen v cerkvi, eden doma in tretji je mrtvo rojen.

Artillerijska vojašnica v Gorici se razširi. Vanjo hočejo spraviti vse štiri v Gorici se nahajajoče baterije, ki se s časoma pomnože še za dve.

Ogenj. Iz Dolenjevasi pri Ribnici se nam poroča: Velik strah je bil včerajšnje jutro v Dolenjivasi in Prigorici. Ob pol 4. uri zjutraj začne v plat zvona biti in ljudi klicati, da v Prigorici pri Mariji Mrhar št. 89 skedenj gori. Pogorel je popolnoma do tal, da čisto nič niso mogli rešiti. Ker ni bilo sapa, se ogenj ni razširil, sicer bi gotovo polovico vasi pogorelo.

Nič več telesnega zaprtja! Iz delovavcu pravih norimberskih medenih koladav g. H. Hussu na Dunaji, XVIII., Ladenburggasse 46. se je posrečilo izumiti jako ukusno, medeno pogačo, po katere uživanju na telesnem zaprtju trpeči otroci, kakor odrasli, gotovo in brez bolečin ozdravijo. Uspeh se ne dosega siloma, kakor po raznih čistilih, ampak prav naravno ter mehaničnim potom. Za poskušnjo se pošlje 12 kosov Hussove medene pogače po povzetju za 3 K franko.

Ljubljanske novice.

Ljubljanski obč svet je imel včeraj sejo, v kateri je g. župan naznanil, da bo deputacija občinskega sveta, ki ima nalogo prositi v avdienci cesarja olajšav pri vračanju potresnega posojila, da nes odpotovala na Dunaj. Poročilo o prošnjah v občinsko zvezo, katerega je podal g. dr. Zarnik, se je odobrilo. Imena sprejetih oseb pričbujemo v posebni notici. Priziv Olge pl. Rulingove se je zavrnil. Gospa ni hotela sobarici Mariji Sorn, kateri ni ob pravem času odpovedala, plačati 18 K in se je proti razsodbi magistrata, ki ji je naložil plačilo, v občirni ulogi, ki bi bila vredna boljše stvari, pritožila. O kupni pogodbi z Miroslavom in Ivano Kavčičem se ni sklepalo, ker je gosp. Kavčič naznanil, da ostane pri prvotni ponudbi glede sveta za cestne namene pri novi gimnaziji na Poljanski cesti. O kupni pogodbi za stavbišče gimnazijskega poslopja na Poljanski cesti se je sklenilo, da se rok za izselitev strank iz Delcotteve hiše določi s 1. avgust. Gospa Delcotteva mora preskrbeti, da se hiša podere do 15. okt. Da se ji lastniška pravica do dreves in grmičevja, ki je na stavbnem prostoru, za dve parceli ob novi Ciril in Metodovi ulici se ji da predkupna pravica ter sme stavbeni material, ako bo kupila te parceli, odložiti na teh parcelah. Poročilo o zamenjavi mestnega sveta s svetom »Jahalničnega društva« se odobri, istotako se odobri izposlovanje kredita za nakup Jos. Javornikovega posestva, ki se potrebuje za regulacijo mesta. O prizivu Arpalice Praunseisove se določi, da se ji da koncesija za točenje piva in vina, odkloni se pa podelitev koncesije za točenje žganja. Poročevalec podžupan g. Bleiweis je povdarjal, da se mora v Ljubljani pričeti »boj žganju«. O dopisu, da je župan ustavil sklep glede odprave ukovine na ljubljanskih šolah, se bo sklepalo prihodnjič, ker odseka še nista rešila dotične zadeve.

Demovinsko pravico v Ljubljani so v včerajšnji seji občinskega sveta dobili: Valentin Accetto, zidarski mojster, Trnovski nasip, 14; Avgust Auer, zasebnik in hišni posestnik, Stari trg, 5; Babič František, trgovec in posestnik, Dolenjska cesta, 2; Bahar Katarina, delavka v tobačni tovarni; Bevc Jakob, tesar, Hranilnična cesta, 2; Bizjak Ivan, pekovski mojster in hišni posestnik, Poljanska cesta, 25; Blažič František, skladiščni delavec pri južni železnici; Brajer Jožef, delavka v predilnici; Chromy František, železniški sprevodnik; Černe Josip, urar; Cesen Marija, dekla; Dimnik Marija, rojena Pavčič, postrežnica; Dobnikar Marija, dekla; Dragar Jožef, dekla; Drobnič Pavel, hlapec; Etrich Adolf, nadsprevodnik državne železnice; Emerič Filip, železniški uslužbenec v pokouju; Fuchs Henrik, delavski nadzornik; Fuchs Martin Karol, črkostavec; Gärtner Alojzij, sluga pri kreditni banki; Garvas Janez, posestnik, Illova, št. 35; Gaspérčič Janez, delavec; Gerkman Terezija, zasebnica; Gerstner Ivan, učitelj glasbe; Gestrin Ivan, tovarniški uradnik; Gliha Jožef, tesar; Gostinčar Andrej, branjevec; Grom Matevž, uslužbenec južne železnice; Hočevar Neža, zasebnica; Jager Helena, dijaška gospodinja; Janc Elizabeta, delavka v tobačni tovarni; Janežič Jožef, delavec; Jeras František, nadsprevodnik; Jeriha Josip, zidarski pomočnik; Jevnikar Jakob, delavec; Kavčič Andrej, pasarski pomočnik; Kerhin Marijana, užitninskega višjega preglednika vdova; Kirschner Anton, železniški strojevodja v pokouju; Klemenčič Martin, delavec; Klinar Marija, rojena Savšek, vdovljena Lampič, delavka; Knašič Marija, vpokojena delavka tobačne tovarne; Knez Ivan, delavec; Komur Ivana, delavka v tobačni tovarni; Kos Anton, kočijaž; Kozjek Stefan, čuvaj v tobačni tovarni; Kumelj Ivan, čevljar, Lilleg Marija, rojena Ivanetič, vdovljena Fabiani, zasebnica; Ložar Helena, rojena Terdina, delavka v tobačni tovarni; Maček Janez, hlapec; Mariacher Marija, rojena Wittek, kavarnarjeva vdova; Marovt František, črkostavec; Martini Alojzija, kuharica; Mavo Marija, dekla; Modic Marija, služkinja; Mrzlič Marija, postrežnica; Mulc Marija, zasebnica; Novak Jera, šivilja; Ortar Ana, dekla; Pavlič František, kurjač na južni železnici; Perko Marija, dekla; Petač Marija, prodajalka jestvin; Petrič Antonija, gostja, Petrič Apolonija, postrežnica; Pezdin Františka, roj. Skodlar, dekla; Pezdin Janez, gostač; Pišotnik Ana, dekla; Platnar Helena, kuharica; Poeschl Andrej, uradni sluga pri južni železnici; Pogorelo Matevž, revident samostojne deželne naklade in užitnine; Potočnik Františka, dekla; Prime Neža, kuharica; Prištav Karolina, vdova po mokarju; Suhek Katarina, postrežnica; Rozman František, delavec; Rudman František, hlapec; Seliškar Anton, železniški strojevodja; Seršen Ivan, sprevodnik; Sever František, mesar in posestnik; Sever Helena, rojena Marn, branjevka; Silvestrini Marija, rojena Brajer, de-

lavčeva vdova; Sitar František, postrežek; Srebotnjak Neža, delavka v tobačni tovarni; Strlekar Katarina, rojena Resnik, zasebnica; Josip Sterniša, delavec; Stražar Marija, šivilja; Strus Josip, paznik v predilnici; Šinkovec Marija, šivilja; Škerl Janez, ključavničar; Škof Ivana, dekla; Spehar Nikolaj, zasebnik; Strekl František, hlapec; Strukelj Marko, hlapec; Suler Anton, sprevodnik; Trinksus Marija, branjevka; Ulčar Ana, zasebnica; Urbančič Josip, vrtnar c. kr. kmetijske družbe kranjske; Velkavrh Ivan, hlapec; Velkavrh Antonija, rojena Strehar, kramarica; Vidmar Josip, dežnikar in hišni posestnik; Vondina Ivan, užitninski paznik; Wister Františka, dekla; Wister Neža, kuharica; Wurcer Ana, kuharica; Zgonc Martin, užitninski paznik; Zor František, čevljarski pomočnik; Žegar Matevž, delavec na južni železnici. — Benko Luka, zasebnik, Čeru Leopold, mestni delavec, Petan Ivan, trg. pomočnik, Rakovec Margareta, zasebnica, Saladin Anton, prodajalec slaščic, Selan Marija, šivilja, Viršek Marija, delavka v tob. tov. — Sprejem se je odrekel naslednjim proslcem: Anzlin František, gostilničar, Avenik Marija, kuharica, Babnik Helena, smodkarica, Cvar František, sirota, Cvar Janez, sirota, Deržaj Matija, kroj. pomočnik, dr. Eger Ferdinand, odvetnik (ne biva 10 let v Ljubljani), Gerčar Luka, delavec, Jaklič Uršula, dekla, Juvančič Jožef, smodkarica, Knapč Marija, tov. delavka, Korenčan Marija (umrla), Kremžar Marija, zasebnica, Malovrh Barbara, služkinja, Merkužič Janez, trg. uslužb., Novak Jera, postrežnica, Novak Uršula, postrežnica, Novak Uršula, zasebnica, Peklaj Andrej, delavec, Peterca Anton, čevljar, Rode Marija, zasebnica, Rožanc Františka, smodkarica, Rus Jožef, dekla, Schweiger Ana, kuharica, Sorko Ivan, tapetnik, Sinkovec Ana, zasebnica, Skerjanec Miha, zidar, Trelat Fran, železn. paznik, Vehar Jakob, mizar, Wiederwohl František, pisar (premlad). — Dalje so dobili v Ljubljani domovinsko pravico: kurjač J. Buganyi, Jakob Reder, Liga Berger in Al. Pitro, ki so si vsi pridobili avstrijsko državljanstvo, zagotovilo se je nadalje sprejem, ako dobe avstrijsko državljanstvo, brivcu Doleschalu, železniškemu uslužbencu Z. Baloghju in Oroslavu Bernatoviču. Zadeva Katarine Nučič se je vrnila odseku. Prošnja Jakoba Fliegela se je prošlico vrnila, ker ni priložil vseh potrebnih spisov.

Na Dunaj je danes odpotovala radi potresnega posojila deputacija občinskega sveta. Tudi dež. predsednik baron Hein je danes odpotoval na Dunaj.

Planinski ples. »Slov. planin. društvo« vabi svoje člane, vse svoje prijatelje ter njih rodovine na planinski ples, katerega priredi v planinsko opravljeni sokolski dvorani »Narodnega doma« v Ljubljani, v nedeljo dne 1. febr. 1903. Začetek ob 8. uri zvečer. Svira bo popolna ljubljanska meščanska godba. Priti je nemaske in o turistovski, narodni ali promenadni obleki. Vstopnina: za člana 1 K, za nečlana 2 K. Vstopnice se bodo prodajale v nedeljo, dne 1. febr. v »Narodnem domu« na desno od vhoda: dopoldne od 10.—12., popoldne od 2.—5. in zvečer od 7. ure dalje pri blagajnici. »Slov. plan. društvo« je vabila za planinski ples razposlalo in sicer ljubljanskim članom in nečlanom s pošto, zunanjim članom pa s šte. 1. »Plan. Vest.« Odbor uljudno prosi, da sleherni, ki se misli plesa vdeležiti in morda vabila ni dobil, blagovoli to oprostiti in se oglasiti v društveni sobi v »Narodnem domu«, da dobi vabilo, ali pa naj pride na ples brez vabila. Damski odbor in pomnoženi društveni odbor neumorno deluje in pripravlja za obiskovalce raznovrstna presenečenja. Med občinstvom, posebno med hribolazci je živo zanimanje za dan 1. febr., vsak hoče podrobnosti zvedeti, in marsikateri vprašujejo kaj spada k turistični opravi. Tem lahko odgovorimo: Gotovo so že videli hribolazca, ki se je odpravljaj na juliške, kamniške in druge planine, tako napravljeni, toda ne tako trudni, ki se s planin vračajo, pridejo naj na ta ples; seveda podkovanih čevljev pač ni treba, še celo prepovedani so in to zaradi tega, ker bi bilo zelo nevarno s takimi čevlji na boso nogo pastarici, pastirju ali planšarici, kateri se bržkone tudi plesa vdeležijo, stopiti. Ne glede na to pa je odbor vsa pota in steze po planinah, po katerih bomo lazili in hiteli, tako preuredil, da se bo lahko le z navadnimi čevlji izhajalo. Nahrbtnikov tudi ne bo treba polniti s pijačami in jedili, ker sta odbora vestno skrbela za pristno pijačo in okusna jedila.

Žensko napadel. Martin Snoj, hlapec na Dunajski cesti št. 55 je 18. t. m. zvečer pred Bobenškovo gostilno na Tržaški cesti služkinjo Marijo Sveto, stanujočo na Turjaškem trgu št. 4 pretepel, ker mu je očitala, da mu je ona kupila obleko. Vrgel jo je na tla, opraskal po obrazu in poškodoval na glavi.

Izseljevanje v Ameriko. Včeraj zvečer je odpotovalo z južnega kolodvora 78 oseb v Ameriko. Med temi je bilo 57 Hrvatov.

V Piccolijevi lekarni so prišli, kakor se čuje, na sled večji tatvini.

Nemški planinski ples je dal nemškemu planinskemu društvu baje 500 kron čistega dobička za kočjo na Golici. K temu dobičku so pripomogli tudi mnogi navzoči Slovenci.

Visok gost. Danes ponoči pripeljal se je v Ljubljano veliki vojvoda Luksenburški. Zjutraj se je odpeljal z brzovlakom v Opatijo.

Tatvine na drsališču pod Tivoli se množe. Tudi c. kr. računskemu asistentu g. Milanu Paternostu so bile ukradene na drsališču drsalke.

Umrli je danes po noči magistratni uradnik g. Friderik Drenik.

Tat sukenj se klasi po Ljubljani. Včeraj je bil zopet na delu. Karolu Bradaški, godcu pri društveni godbi, je bil v gostilni na Poljanski cesti števil. 48 ukraden siv havelok.

Zgubljene stvari. Na poti od Marijinega trga po Prešernovih ulicah in po Dunajski cesti do Marije Terezije je bil zgubljen zavitek z dvema molitvenikoma, z razglednicami in z drugimi papirnatimi rečmi. — V Solakem drevoredu je zgubila neka gospodična lat uhan z diamantom. — Na poti od sv. Florijana ulice po Starem trgu do Mestnega trga je zgubila neka služkinja denarnico s petakom. — Briljant, vreden 400 kron je zgubila včeraj zvečer od Brega skozi Zvezdo v gledališče neka dama. — Komptuaristinja I. D. je zgubila naznako kje v mestu sreberno žensko uro. — Na poti od Gospodskih ulic skozi Zvezdo do Dunajske ceste je bil zgubljen bankovec za 10 kron, katerega je našel neki dijak in ga oddal na policiji.

Plesni venček „Glasbene Matice“. Za sobotni plesni venček pevskega zbora „Glasbene Matice“ se ravnokar razpošiljajo vabila. Vstopnice po 2 K za osebo se dbe v trgovini g. Lozarja na Mestnem trgu in na večer plesnega venčka pri blagajni. Ker je pevskega zbora na tem, da pride čim največ prijateljev „Glasbene Matice“ in njenega zbora in da se razvije kolikor možno animirana in nepriljena zabava, odredil je odbor tudi letos zopet toaletto za dame in gospode promenadno.

Književnost in umetnost.

* Slovensko gledališče. Ljubosumna kuharica, (Al. Dumas sin). Naslov Dumasovemu tridejanskemu igrokazu bi bil k večjemu privlačen za nedeljsko občinstvo, ki si mora predstavljati pod njim čudovito burko o kakem kuharici in kakem korporalu. Mi pa smo imeli od sinočne uprizoritve prijeten užitek, kajti Dumasov tridejanski igrokaz je duhovito tendenciozno delo, ki ima tudi to prijetno lastnost, da je priprosto mirno ter da more zadovoljiti razvajenega gledališkega obiskovalca, ki ne ljubi burk in enakih uprizoritev, kakor tudi občinstvo na galeriji. Spočetka se razvija dejanje nekaj časa mirno in jasno, potem pa prehaja v voz, ki se razvzolja v zadnjem dejanju zopet prav tako mirno kot je bila pot vanj in konečno stoji pred nami dva jasna krasna značaja ljubosumna kuharica gospa Štrukljeva in kapiten Lavoslav pl. Rosi. Make Senčar zasluži po pravici ime »falota«, kakor ga imenuje Štrukljeva. Skrajno je antipatičen gizdalin in lahkoživec. Tudi Matilda, soproga kapitanova ni zapustila v nas ugodnega utisa. Štirinajstletna Vida pa se nam zdi bolj premetena kot naivno dete, kajti štirinajstletni otroci ne znajo še molčati in igrati na povelje komedij. Skratka o značajih i njih naravnosti v tem igrokazu bi se dalo precej premišljati, ako ne bi upoštevali, da so pokriti isti s plaščem tendence. Igralo se je sinoči dobro, zlasti sta bila dovršena gospa Danilova v ulogi bogate, odkritosrčne Štrukljovke in gospod Dobrovolny kot simpatični kapitan.

Zopet pa moramo omeniti lokalizacije francoske drame. Nam se zdi boljše, da se ne lokalizira. Stvar ostane vendar le francoska in naj se godi v Ljubljani ali v Trstu. V nji vlada francoska duhovitost in eleganca dialogov, za kar pa niso naši slovenski igralci dovzetni. Naloga in dolžnost mladega slovenskega naraščaja je, da se spopolni v tem oziru. Nasprotno pa smo opazili ravno pri nekaterih francoskih dramah, ki niso lokalizirane, kako strahotno moti izgovor francoskih imen in krajev, pomešan z ljubljanskim dialektom, v katerega zaidejo ali pa se ga sploh ne morejo oprostiti ravno prej omenjeni igralci.

Stvar je toraj pri naših razmerah obostransko težavna in zato je potreba mnogo upoštevati in mnogo oprostiti.

* Prošnja »Slovenski Matice«. V sobotnem listu »Slovenca« št. 13 se je bralo, da je bila dne 5. t. m. v Pragi tretja odbojarska »Zveza slovenskih častnikov« in se je pri njej naglašala potreba posebnega topografskega slovarja, v katerem bi bila slovanska krajevna imena.

Spominjam se o tej priliki, da smo, če se ne motim, že dvakrat vsled vabila »Slovenske Matice« nabirali krajevna imena po vsej deželi, hodili in lazili po vseh gričih, brdih, jarkih, kotih in ketlih, ter zapisovali imena vsake pedit naše zemlje; sosebno pri mestih, trgih, vaseh, selih i. dr. tudi važen pristavek, kako se imenujejo v lokalni, kako se odgovarja na vprašanja: kje, kam, od kod itd. Zapiski so se pošiljali »Matici«. A kam je vse to prišlo? Ali se je izgubilo, ali so morda vse že pojedli papirni molji ali ka-li? So-li slovenski učenjaki že toliko napredovali, da razum kakoga političnega članka, podlistka, kake pesmice ali povestice ne zmorejo večjega praktičnega dela? Ne mislim, da bi se že zdaj spisale kake globoko premišljene učene razprave o etimologičnem, mitologičnem ali etnografičnem pomenu krajevnih imen, kakor je v »Dom in Svetu« zahteval gospod Sanda, ker to je dolgotrajno delo, a vendar naj bi se sestavilo iz nabrane gradiva in za praktično porabo topografičnem imenik vsaj mest, vasi, sel, okrajev itd., katerega smo potrebni kot slepec vodnika.

Bere se dan za dnevom sosebno v častnikih in uradnih spisih toliko novih in čudnih krajev in vasi, da se bodo stara imena že kmalu pozabila, in se človeku skoraj meša, da ne ve, kje je, od kod pride, kam bi šel itd. Nominativ se še dosti pravilno piše, a lokal je pa tak, da Bog pomagaj! Hodijo ljudje v, kjer so hodili in nekateri še po pravem potu hodijo na ali k, hodijo s, od; bivajo v, kjer se nahajajo dejanska na ali pri itd.

Bi je mej nami že prepir, ali naj se piše: Innsbruck, Salzburg, München, Petersburg, Beč, ali pa: Inomst, Solnograd, Monakovo, Petrograd, Dunaj itd. Usmilite se raje ubozih častnikov, uradnikov po pisarnah, posebno poštarjev in poštinih odpravnikov ter preskrbite jim kratek praktičen imenik, ali če hočete slovarček krajev, vasi, sel itd., mesto da jim oponašate, da pišejo in tiskajo časih zmedeno, napačno in nerodno, in se ne vedo kam obrniti. Saj sami ne morejo hoditi okoli povsod povpraševati, kako se govori in bi se imelo zapisati pravilno. Veseli bodo tega dela tudi oni, kateri so se trudili nabirati omenjenega gradiva, in vsi, katere zdaj smeš lomi in obheja pomilovanje, kadar berejo kake nestvore.

Star »Matičar«.

* Med »nesmrtnih članov« francoske akademije je izvoljen Rostand, pisatelj »Cyrana« in »Romantičnina«. Izvoljen je namestu Henrika Berniera. Slovesni sprejem bo združen z literarno slavnostjo.

Izpred sodišča.

Izpred deželnega sodišča.

Mater udaril. Tone Mušič iz Loke pri Mengšu se rad pretepava in vinjen ne pozna nobene meje. Tako je bilo tudi dne 27. decembra 1902. Jel se je pripraviti s svojo materjo; na bratovo svarjenje je skočil Mušič v njega, ga zgrabil za vrat in udaril z roko po glavi. Pozneje je brata zopet napadel, ga daval in po rokah grizel. Matiga je udarila s polenčkom po rokah in nogah, da bi sina Jakoba oprostila, vsled česar je surovež z obuto nogo sunil svojo mater v levi kolen in v palec leve roke, in pozneje, oboje z dolgim nožem, materi in bratu grozil, da bosta »še nočoj c.....«. Ta grožnja je vzbudila opravičen strah med domačimi; pobegnili so z doma in se niso upali spati doma. Sodni dvor je obsodil suroveža na šestnajst mesecev težke ječe. — Kar ni tvojega, pusti, bi se lahko reklo 16letnemu Jakobu Mraku, ki je služil pri mesarju Janezu Benedičiču v Škofji Loki. Temu je jemat denar v malih zneskih in iz mesnice meso. Že doma je kradel svojim staršem. Obsojen je bil na 6 mes. težke ječe. — Kol skozi zaprto okno vrgel je Luka Lukanc iz Orehovlja, ko so Gorjančevi pričeli moliti rožni venec. Kol je prišel skozi zaprto okno na mizo ter je razbil šipe. Zadet ni bil nihče. Lukanc se zagovarja s popolno pijanostjo, sodišče pa mu je priznalo šest tednov zapore. — Tat iz na vade. Dobnikar Andrej, pekovski pomočnik, je bil zaradi tatvine že šestkrat občno kaznovan. Dne 26. decembra 1902 je Dobnikar preстал radi tatvine kazni osem mesečnih ječ ter je prišel zvečer v Srednjo vas v Srajevo gostilno. Plačal je fantom za vino in se potem iz krčme zgubil. Krčmarjev sin France Sraj je pa takoj nato zapazil v kasti luč in čul, da nekdo odpira škrinjo. Šel je v kašto gledat, kaj da je, in našel Dobnikarja pri škrinji ležečega, ki se je pijanega delal. Če bi se bilo Dobnikarju dejanje posrečilo, bi imel bogat plen, ker v škrinji je bilo hranjeno žito, meso in razna obleka. Sodišče mu je prisodilo 15 mesecev težke ječe.

* Pošte. Jakoba Vosperniga poznajo po Ljubljani kot onega najprijaznejših gostilničarjev. Kdo bi si mislil, da bo g. Vospernig ravno radi tega, ker v svoji prijaznosti — vsakemu zaupa — tožen. In res se je Vospernigu to zgodilo. V veseli družbi je Vos-

pernig povedal, da ni nič zaupati neki natakarici, ker je pravila razne stvari o prejšnjem svojem gospodarju gostilničarju Kendi. Teodor Vernik je pristavil, da on ve še vse hujše stvari o Kendi, skoro na to je pa šel h Kendi in mu dejal, da je Vospernig govoril čez njegovo čast. Vospernig, ki še nikdar ni bil obsojen, je to pot vsled te »pošte« bil povabljen k okrajnemu sodišču. Obravnava se je vršila danes. Sodnik vpraša Vosperniga: »Ali hočete slovensko ali nemško obravnavo.« — Vospernig: »Kakor hočete, govoriti tako nič ne smem.« — Sodnik: »Kje ste bili rojeni.« — Vospernig: »V Vrbi na Koroškem.« — Sodnik: »Kam ste pristojni?« — Vospernig: »Sam ne vem kam. Občino so razdelili na štiri občine in sedaj ne vem, kam spadam.« Priča Avgust Bukovic se ne ve spominjati, da bi Vospernig govoril inkriminirane besede o Kendi. Priča Vernik priseže na besede, ki stoji v obtožbi. Sodnik ni izrekel nobene obsodbe, ker je prejel na predlog Kendovega zastopnika dr. Trillerja prišlo doporavnave in hotel Vospernig radi Vernikove »pošte« za družbo sv. Cirila in Metoda 20 K.

Razne stvari.

Najnovejše od raznih strani.

Pobiedonoscev pal v nemilost. Povodom stoletnice zasnovanja ruskega državnega sveta so vsi ruski ministri bili odlikovani z veliko spominsko svetinjo in s carjevim lastnoročnim pismom. Prokurator sinode Pobiedonoscev je dobil samo spominsko svetinjo brez carjevega lastnoročnega pisma. Nekateri listi sklepajo iz tega, da je Pobiedonoscev pri carju v nemilosti. — Ministerski predsednik tožen. Urednik lista »Don Quixote« na Dunaju toži ministerskega predsednika Körberja, ker je Körber v odgovoru na neko interpelacijo dejal, da je »Don Quixote« na pačno poročal o aferi Wallburg. — 21.000 kron izginito je iz blagajne češke »Union« banke v Olomucu. Preiskava se vrši. — Oče hotel prodati svojega otroka. V vasi Ratani je kmet Sirotanovič pobasal svojega otroka v vrečo in dejal, da ga nese prodat na trg. Ko je na trgu odprl vrečo, je bil otrok zaduščen. — Črne koze. Na Reki je obolel neki mornar na črnih kozah. — Na patriarha streljal. Iz Carigrada se poroča, da je neki armenski lekarniški vajenec streljal na patriarha Ormaniana in ga lahko ranil. Napačalca so prijeli in zaprli. — Žrtve zime. V Parizu je te dni zmrazilo sedem oseb. — Nemiri o iztirjevanju davkov. Iz Madrida se poroča: Vseled iztirjevanja davkov so v Avdajaru navstali nemiri. Množica je obmetavala orožnike s kamenjem, vsled česar so poslednji streljali in ranili več oseb. — V 27 dneh okoli zemlje. Newyorški list »World« je preračunal, da je mogoče vsled novih prometnih zvez sodaj v 27 dneh potovati okoli sveta. — Spomenik prvemu hrvaškemu kralju Tomislavu nameravajo postaviti Hrvatje. — Pri drsanju utonili so pri Potsdamu neki učitelj in dve učiteljici. — Umrli je na Češkem grof Erwin Schönbrun, starosta te rodbine. — Ustanek v zaporu. V zaporu v Odesi se je uprlo 600 jetnikov. Jetniki so razbili vrata pri zaporih, razbili okna, razbili stole in oprostilni se zaprte jetnike. Stražniki so morali poseči po orožju in je bil eden upornikov usmrčen, dva sta bila ranjena. Prihodnje jutro se je pojavil tudi upor na ženskem oddelku. Jetnice so se bojevale s toliko silo, da je morale priti vojaštvo. Na to so zopet upor udušili. Poljakinje vseučiliški do-centi. Na vseučilišču v Genfu je pričela predavanje iz filozofije dr. Mibelina Stefánovska iz brusselskega vseučilišča pa predava filozofijo dr. Jožefa Joteyko. — Samomor podžupanov. V Belemgradu je skočil v vodo podžupan Arsenjevič in utonil. — Prepovedana igra. V Berlinu so oblasti prepovedale Pavel Hegsovo igro »Marija Magdalena«, češ, da so v igri napadi na vero. — Prijatelj ustretil. V Malem Korosu na Ogrskem je Rumunc Barbu 10krat ustretil na svojem sosedu Barsaba. Ustretil je na mestu Barsaba, katerega ni zadel noben strel, dva svoja prijatelja.

Kako delajo v »kulturni Italiji« s starinami. V »Popolo Romano« je odkril profesor Ceci velik škandal. V narodnem muzeju v Neaplju so morali iz tretjega nadstropja 26 izvanredno dragocenih starinskih vaz prenesti v drugo nadstropje. Da bi to hitro opravili, poklicali so parafkinov, ki so vaze brez nadzorstva spravili v neko veliko košaro, katero so z vrvmi spuščali v drugo nadstropje. Nakrat se je utrgala vrv in košara z dragocenimi starinami je zletela na cesto, kjer so starinske vaze ostale le kup črepi.

Prenagel župan. Zupan v Traminu na južnem Tirolskem je opazil, da v občinski pisarni ni več kuvert z občinskim napisom. Hitro jih je naročil, ne da bi vprašal občinski svet, za — 400 kron. Skoro je

prišel na župana zaboj, težak 200 kg. V zaboji je bilo 25.000 kuvert s tiskanim občinskim naslovom. Županu je postalo vroče, ko je gledal toliko množino kuvert, ker njegova občina v dvajsetih letih ne porabi toliko kuvert in bi vedno zadoščale za nabavo kuvert že obresti od 400 kron, ako bi jih naložil v hranilnici. Občinski svet je sklenil, da ne sprejme brez njegove vednosti naročenih kuvert in bo le vsako leto gotovo število kuvert kupil od župana.

Rastreseni profesor. Neki škotski profesor je šel te dni z doma. Na vrata je zapisal, da se vrne ob 3 uri popoldne. Ker je pa svoja opravila prej opravil, vrnil se je pol ure prej. Pred vratmi svojega stanovanja se je ustavil in prebral listek na vratih. Nato se je vsedel na stopnjice in počakal, da je odbila ura tri.

Dvakrat opeharjeni trgovci. V Berlinu sta pred neko veliko prodajalno dva elegantno gizdalinsko oblečena gospoda ogledovala reči v izločnem oknu. Med ogledovanjem sta se pa sprla in med sporom sunil je tovariš svojega tovariša v okno, ki se je razletelo v tisoč kosov. Storilec je hitro zginil za vozom in drugega je peljal lastnik trgovine v prodajalno, kjer je lastnik zahteval, naj mu povrne 180 mark, kolikor je stalo steklo. Tujec je svojo nesrečo zelo obžaloval, tembolj, ker ne more s svojega takoj poravnati škode. Po svojem poklicu je zunanji trgovski potnik — zagovarjal se je tujec — in ima sedaj lastnega denarja 60 mark, od katerih hoče 30 založiti, ostanek pa pozneje poslati. Lastnik pa ni bil s tem zadovoljen in zahteval je, naj gre tujec z njim na policijsko stražnico, da se tam konstatira njegova indetiteta. Mladi mož je na to začel lepo prositi lastnika, naj mu ne napravi take sramote, češ, da rajši poravnava škodo iz kupčijskega denarja, ki ga ima pri sebi. Toda lastnik naj mu na pobotnici izrečno potrdi, zakaj da je denar sprejel. Na to je v vidni razburjenosti položil ptujec bankovec za 1000 mark na trgovčovo mizo in dobil je nazaj 820 mark s pobotnico. Odešel je nato in še žalostno trgovcu dejal: »Ta denar vam ne bode v blagoslov«. Trgovcu je takoj, ko je tujec odešel, postalo žal, da je tako neusmiljeno z njim postal in odločil se je tujcu povrniti denar in čakati za plačilo ubitega stekla. Podal se je v gostilno, kjer naj bi vrl tujec stanoval. Toda presenečen je bil, ko mu je gostilničar povedal, da tujec ne stanuje pri njem. Toda še bolj presenečen je bil čez nekaj ur, ko je postal v banko zmenjat bankovec za 1000 mark in se mu je povedalo, da je bankovec ponarejen.

Majhne hišice in delavnice za delavce in obrtnike. To je zdaj glas, ki se vedno večkrat pojavlja. Tudi v Pragi je znani narodnogospodarski večak dr. Bráf na shodu, ki ga je priredila socialno-humanitarna komisija praškega občinskega odbora, govoril o tem ter predlagal resolucijo, ki pozivlja mesto in deželo, naj pomagajo malim obrtnikom staviti delavnice, delavcem pa zidati cenena lastna stanovanja.

Odrezano roko poslal senatu zedinjenih držav. Adam Goschege iz Vankese v severni Ameriki se je boril v meščanskem boju in bil ranjen tako, da so mu morali odrezati roko. Prosil je pokojnine, a ni je dobil. Misleč, da bo mirovino takoj dobil, ako pošlje odrezano roko senatu zedinjenih držav, poslal je odrezano roko po pošti na člana kongresa g. Brown, proseč ga, naj podpira njegovo prošnjo. G. Brown je mislil, da je dobil po pošti kak dar za novo leto, a poln groze je skoro opazil že nagnilo človeško roko. G. Brown je storil vse, da je invalid dobil pokojnino.

Klerikalizem. Na Francoskem preganja vlada duhovnike, ki sodelujejo pri listih. »Univers« je sestavil zdaj zapisnik vseh protestantskih pasttorjev, kateri so stalni uredniki raznih listov, in vprašuje vlado, zakaj ona preganja katoliške duhovnike, teh pasttorjev pa še nobenemu ni nič storila?

Anglikanizem in ritualizem. Ritualistiško gibanje na Angleškem, katero se jako bliža katoličanstvu, je postalo strastnim vladnim anglikanom neprijetno. Skof londonski in chichesterski sta javno nastopila proti svojim ritualistim pridigarjem. Prepovedujejo moliti rožni venec, medejo križevne pote iz cerkva, izpreminjajo liturgična oblačila itd. Med tem se je pa v westminsterski katedrali, katero je vandalizem anglikanski oropal njenih najlepših umetniških dragocenosti iz katoliške dobe, primerilo nekaj jako neljubega za vladno cerkev. Tamošnji dekan namreč ni zadovoljen z veroizpovedjo svetega Atanzija, ki se moli pri anglikanski službi božji, jo je precej okrašal in prenaresnil v racionalističnem smislu. Časopis »Church Times« ga je prijel, in zdaj debatirajo, kaj je prav. Slavna igralka Ellaline Terris je prestopila v katoliško cerkev.

Katoliški analfabeti. Liberalci vedno pravijo, da katoličani sovražijo ljudsko izobrazbo in vzgajajo analfabete. Pri preizkušnjah vojaških novincev v Svici se je pa pokazalo, da so najboljši izšolani rekruti iz katoliških sre-

akcionarnih kantonov Wallis in Freiburg. »Prosvetljeni« cunski kanton je v tem oziru daleč ostal za njima. (Dovoljujejo ponatis »Uč. Tov.«).

Ukradeni glasovir. Lopovi v Budimpešti so se »proslavili« s posebno premetenostjo. Gospa Feldman je te dni odpovala iz Budimpešte k svojim sorodnikom. Za časa njene odsotnosti prišla je trojica mož v njeno stanovanje, katerega je varovala služkinja gospe Feldman. Može so služkinji pokazali gospejino vizitko, na kateri je stalo naročilo, naj glasovir odnese v popravo. Služkinja je možem verjela in može so odnesli glasovir. Ko je gospa se vrnila domov, je takoj spoznala, da je ogo-ljufana. Naznanila je stvar policiji, ki ji je skoro javila, da so lopovi zastavili njen gla-sovir v zastavljalnici za 368 kron. Za zli-kovci ni nobene sledi.

Rudniki pod morjem. Amerikanez Oshiltree Mc Donald, ki ima svoje premo-govnike blizu Port Morien, N. S., pod mor-jem, bo sezidal v morje globok rov ter bo od tukaj izvažal večino svojega izkopanega premoga. To bo pač nekaj novega in pride na misel samo kakemu podjetnemu in pre-držnemu Amerikancu.

Anarhistinja ustreljena. V Filadel-fiji je bila ustreljena znana anarhistinja Vol-tairine La Cleyre.

Wagnerizem se dobro izplačuje de-dičem velikega mojstra. Današnja jim na leto do pol milijona mark dohodkov. Predstave v Bayreuthu se pa ne izplačujejo.

Poljubovanje na odru bo zakonito odstranjeno v Virginiu, ako se sprejme pred-log zdravnika dr. Warea. Ta je namreč predlagal, da se iz zdravstvenih ozirrov pre-pove poljubovanje sploh. »Ali tudi v gleda-lišču?« ga je vprašal nekdo. Takoj je Ware razširil svoj predlog tudi na gledališča. Do-bro bi bilo, da bi se — iz zdravstvenih ozi-rov — prepovedalo tudi dekoletiranje in druge prismojarije.

Roparji mrličev. V Paraczu na Ogr-skem so prijeli štiri kmedčke fante, ki so že dolgo časa po noči odpirali grobove in ro-pali mrličem obleke in dragocenosti, katere so potem prodajali.

Aretiranje izseljevalnega agenta. Na Gorenjem Ogrskem je policija prijela iz seljevalnega agenta Oskarja Albersa, ki je pod raznimi sleparskimi pogoji vabil ljudi v Ameriko. Albers je tako sleparil, da je na leto imel 40.000 do 60.000 čistega dobička.

Slovansky klub v Pragi je štel pro-šlo leto 18 Bolgarov, 23 Lužičanov, 130 Po-ljakov, 27 Rusinov, 12 Rusov, 10 Slo-ven-cev, 11 Srbo Hrvatov. Svoje elegantno oprav-ljeno tajništvo ima v hotelu »Pri angleškem dvorcu«.

Spiritistka. 28letna vdova Ana Teub-nerova v Boru na Češkem se je imela po-ročiti. Kot spiritistka je hotela prej zvedeti, »kaj pravijo duhovi k temu«. Njen »medij« je bil njen rajni mož. Domišljala si je, da so ji duhovi odgovorili, da se naj ne po-roči, ampak naj pride k svojemu prvemu možu. In ona se je — zastrupila.

Defraudacija v bolnišnici. V Sa-badki na Ogrskem je vloženi 50 tožb proti upravi tamošnje bolnišnice, kjer so za-htevali previsoke takse in jih med-se razde-ljevali. Tožen je ravnatelj in dva bolnišnična zdravnika.

Povišanje plač železničarjem v Ameriki. Chicago & Northwestern železnica je z novim letom inženirjem in kurjačem povišala plačo, kar bo zvišalo kompanijske stroške za 600.000 dolarjev na leto.

Bursko izseljevanje v Ameriko. 9000 Burcev se pripravlja za izselitev v Ameriko. Naselili se bodo najbrž v državi Colorado.

Prst jedo prebivalci ob belgijskem Kongu in sicer v Novem Antwerpnu. Prst smetejo z neko dišavo ter jedo z velikim okusom. To prst sedaj preiskujejo v kemi-kaličnem laboratoriju v Kodanju.

Defraudant se je ustrelil. V Würz-burgu je na pošti Henrik Capperber pone-veril večjo svoto in pobegnil. V trenutku, ko so ga v Antwerpnu hoteli prijeti, se je defraudant ustrelil.

Podražene sardine. Sardine bodo le-tos dražje, ker je lov nanje ob francoskem obrežju slabo izpal.

Dva princa — doktorja. V sredo 21. t. m. bosta v Pragi promovirana dva princa za doktorja prava: Friderik in Jaro-slav Lobkovic, sinova rajnega princa z Lob-kovic.

Vodovod v Pragi. Praškemu občin-skemu svetu se slednjic vendar le predlože elaborati tehnikov za zgradbo vodovoda, ki naj Prago in okolico preskrbi s pitno vodo. Po projektu stavbnega svetnika Thiema se proračunajo stroški zgradbe na 9.156.000 kron.

Občinske doklade v Pragi znašajo zdaj 30 % na vse davke razen na osebno dohodnino. Zvišanje je potrebno zaradi mi-lionskega deficita v občinski blagajni.

Bolexen rak se vedno bolj širi. V od-stotkih povedano je l. 1880 v Avstriji na 100.000 ljudi umrlo 37,6, leta 1900 pa že 87,9.

Električna železnica v Olomoucu je bila doslej last privatne družbe. Občina je sklenila, da jo prevzame v svojo last.

Dvestoletnica ruskega častnikar-stva Dne 15. jan. je preteklo 200 let, kar je izšel prvi ruski list s precej dolgim na-slovom: »Poročila o vojaških in drugih rečeh, katere so vredne, da se zvedo in za-pomnijo ter so se zgodile v moskovski dr-žavi in v drugih sosednih deželah.« Kdo je bil prvi urednik, se ne ve. Prvi izdajatelj je bil — car Peter Veliki.

Smrtni skok iz železniškega voza. I Humič iz Temešvara se je peljal te dni v Zsebely. Mejo vožnjo je zaspal. Zbudil se je, ko je vlak že zapustil postajo Zsebely. Humič je planil po konci in vrgel svoj kov-ček iz voza ter skočil iz voza, dasi je vlak vozil z največjo hitričo. To predrznost je Humič plačal z življenjem. Obležal je z zlom-ljenim vratom mrtve na železniški progi.

Kardinal Parocchi. Italijanski listi jako hvalijo duhovnost in učenost rajnega kardinala Parocchi. Vkljub svojim mnogo-vrstnim delom v cerkveni službi je zasledo-val natančno bogoslovno in modroslovno književnost ter vedel za vse važnejše novo-izšle knjige. Jako rad je govoril o znan-stvenih rečeh. Ako je prišel v kako seme-nišče, je gojencem rad govoril o zna-nosti.

Nemška cesarica za moralo v gle-dališčih. Lep vzgled je dala nedavno nem-ška cesarica. V dvornem gledališču v Berolynu je prisostvovala drami »Kralj Lavrin«, v kateri je nekaj opolzkih mest. Cesarica je sredi igre ogorčena vstala in z vzklicem: »To je vendar preveč, da se ne more več z mirno vestjo iti niti v dvorno gledališče. Tudi uprizoritev opere »Feuernot« je cesar iz istega vzroka ostro grajal. Generalni inten-dant grof Hochberg je moral radi tega po-dati odstavko. Nemška cesarica je sedaj od-redila, da hoče, predno se v bodoče novosti na nemškem dvornem gledališču predstavl-jajo, prej sama prebrati dotične igre, da se nikdar več kaj spodtakljivega ne uprizori.

Deželne zavarovalnice. Na Morav-skem sta dve deželni zavarovalnici: za živ-ljenje in za živino. Liberalci so seveda pro-rokovali obema smrti, kakor so se ustavljali tudi ustanovitvi deželne zavarovalnice na Kranjskem. Oni so le za — privatne zava-rovalnice. A vseh na Moravskem je izvr-sten. Delokrog se razširja tam deželni za-varovalnici tudi na zunaj. Zdaj ima že za-stopstva celo v Trstu in Krakovu. Na Mo-ravskem ima v vsakem kraju svoja zastop-stva.

Društva.

(Strokovno društvo stro-jarskih pomočnikov v Kranju) priredi plesno veselico v nedeljo dne 1. fe-bruvarija 1903 v prostorih g. Rud. Jegliča (Nova pošta). Pri veselici bode svirala kranj-ska meščanska godba. Začetek ob 7. uri. — Vstopnina za osebo 80 h. — Ker je čisti dohodek namenjen društveni blagajni, vabi k obilni udeležbi najljubšeje

odbor.

(Moške pevsko društvo »Kranj«) si je na obnem zboru v ne-deljo izvolilo v odbor naslednje gg.: Pred-sednik Janko Sink, podpredsednik Rajko Po-tušek, odborniki Jožef Stirn, A. Varl, Fran Opeka, Ferd. Hlebb, A. Janča, K. Drinovec in izmed podpornih članov g. prof. E. Jarc. Pregledovalec računov Jožef Puhar.

(Izobraževalno in zabavno društvo »Kranj«) bo imelo v ne-deljo ob 5. uri predavanje. Predaval bode gospod profesor dr. J. Debevc.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 21. jan. (C. B.) Katoliški centum je vložil predlog, naj se izvoli odsek 36 članov, ki naj tekom dveh mesecev predloži zbornici načrt no-vega poslovnika. — Finančni mi-nister je predložil načrt o razdelitvi sladornega kontingenta. — Zbornica razpravlja o mladočeškem nujnem pred-logu glede olajšav pri vračevanju državnih posojil. Poslanec Dyk utemeljuje nujnost. Funke iz-javlja v imenu vseh nemških strank, da se ne udeleže razprave, ter da glasujejo proti nujnosti, čeravno je predmet nujen in opravičen. Čeh Kō-nig govori nato češki.

Dunaj, 21. januarja. (C. B.) Nuj-nost Dykovega predloga po kratki debati odklonjena. Seja je bila zaključena že ob 3. uri. Pri-hodnja seja v petek.

Dunaj, 21. jan. Vojna predloga danes še ni v razpravi, ker se je seja državnega zbora pričela z obstrukcijsko epizodo Mladočehov, ki se še niso od-

ločili, ali pripuste vojno predlogo v po-svetovanje ali ne. Mladočehi hočejo, da se prej razpravljajo njihovi nujni pred-logi. V razpravi je bil danes najprej nujni predlog Mladočeha Dyka. Začetkom današnje seje je Mladočeh Dvořak protestiral proti vsenemškemu izrazom v zadnji seji in jim je posebno očital, da so dobili iz Nemčije 1000 mark za agitacijo, kar je prišlo na dan pri zadnji Wolfovi pravdi v Mostu. Prišlo je do hrupnih prizorov mej Vse-nemci in Mladočehi. Današnja seja bo trajala le malo časa. Jutri ne bo seje.

Dunaj, 21. jan. Vlada se pogaja z Mladočehi. Mladočehi so baje priprav-ljeni, ako se v vojni predlogi nekaj ostrejših točk črta, odstopiti od ob-strukcije. Upati je, da se doseže spo-razumljenje. Češki voditelji so ravnokar govorili o tej zadevi z domobranskim ministrom Welserheimbom. Ako se do-seže sporazumljenje, pride v prihodnji seji najprej na vrsto Klofačev nujni predlog, potem pa vojna predloga.

Dunaj, 21. jan. Podpredsednika dr-žavnega zbora Kaiserja je na vče-rajšnjem dvornem plesu cesar odlikoval z daljšim nagovorom. Vprašal ga je, ako se je že okrepčal od napora zad-nje seje. Cesar je želel izvedeti še raz-nih podrobnosti in je naposled izrazil svoje zadovoljstvo, da so se našle stranke pri udušenju obstrukcije edine. Cesar je dejal, da bo vendar težko redno zboro-vanje, ne da bi se poslovni red držav-nega zbora spremenil. Primerno spre-meniti poslovni red bodi naloga velikih strank.

Dunaj, 21. jan. Cesar je ostal na včerašnjem dvornem plesu preko pol-noči. Pri začetku plesa se je višjemu ceremonijskemu mojstru zlomila bela palica, kar je napravilo mučen vtis.

Dunaj, 21. jan. 300 delavcev ga-lanterijskega blaga iz usnja je pričelo stavko.

Dunaj, 21. jan. Finančni uradnik vdovec Knižek je svoja dva sinčka obesil na okna svoje sobe, sam se pa obesil na kljuki sobinih vrat. Vse tri so ljudje našli mrtve.

Dunaj, 21. jan. Včeraj se je vse-učiliški profesor dr. Lorenz vrnil iz Amerike, kjer je ozdravil hčerko mili-jonarja Armourja.

Dunaj, 21. jan. Deputacijo ljub-ljanskega obč. sveta jutri sprejme cesar v avdienci.

Dunaj, 21. jan. Iz Draždan se po-roča, da je princezinja Lujiza v dogo-voru s saškimi dvorom hotela sama od-potovati iz Genfa v Mentone. V zad-njem trenutku je za to izvedel Giron, ki je grozil princezinji, da se pred nje-nimi očmi ustrelji, ako ga ne vzame seboj. Saški dvor je naznanil odvetniku Lachenalu, da bo sedaj resno nastopil. Z druge strani se zopet poroča, da sta Giron in princezinja Lujiza pred od-hodom iz Genfa si izročila drug dru-gemu zaročna prstana. — Grofovska dvojica Lonyay je zapustila Cap Martin, da ne sreča princezinje Lujize.

Trst, 21. jan. Socialni demokratje nameravajo obletnico lanskim nemirov dne 16., 17. in 18. februvarija slovesno proslaviti. Grobove padlih žrtev bodo okrasili in priredili bodo manifestacijo. Čuje se, da omenjene dneve ustavijo delavci delo. Ker občinski svet ni hotel brezplačno dati prostora za spomenik pa-dlim žrtvam, se boje oblasti demon-stracij.

„SLOVENE“ se prodaja

doslej v naslednjih ljubljanskih tobakarnah:

Blaž N., Dunajska cesta 12.
Brus Maks, Pred škofijo 13.
Dolenc Helena, Južni kolodvor.
Kallš Alojzij, Jurčičev trg 2.
Sušnik Josipina, Rimska cesta 24.
Tonich Ivana, Florijanske ulice 1.
Vrhovec Ivan, Sv. Petra cesta 52.

Spominjajte se
ljudskega sklada.

Meteorologično poročilo.						
Višina nad morjem 306,2 m, srednji zračni tlak 746,0 mm						
Dan	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra, v mm.	Tempe-ratura po Celziju	Vetravi.	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
20	9. zveč.	746,8	—13,9	sl. jvzh.	jasno	
21	7. zjutr.	745,1	—10,6	sl. jvzh.	megla	0,0
	2. popol.	744,8	—9,6		jasno	
Srednja včerašnja temperatura —12,7° normale, —2,3°.						

Dunajska borza	
dné 21. januarja.	
Skupni državni dolg v notah	101,20
Skupni državni dolg v srebru	101,15
Avstrijska zlata renta 4%	121,—
Avstrijska kronska renta 4%	101,35
Ogerska zlata renta 4%	121,—
Ogerska kronska renta 4%	99,40
Avstro-ogerske bančne delnice 600 gld.	15,65
Kreditne delnice 160 gld.	693,50
London vista	239,80
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj. 117,13%	23,40
20 frankov (napoleonondor)	19,07
Italijanski bankovci	95,45
C. kr. cekini	11,30

Žitne cene	
dné 19. januarja 1903 (Termin.)	
Na dunajski borzi:	
Za 50 kilogramov.	
Pšenica za spomlad	K 7,81 do 7,82
Rž za spomlad	6,96 „ 6,97
Koruzna za maj-junij 1903	— „ —
Oves za pomlad	6,40 „ 6,41

Na budimpeštanski borzi:	
Pšenica za april	K 7,71 do 7,73
Rž za april	6,67 „ 6,68
Oves za april	6,15 „ 6,16
Koruzna za maj (1903)	5,78 „ 5,79
(Efektiv.)	

Dunajski trg.	
Pšenica banaška	K 8,25 do 8,89
„ južne železnice	7,70 „ 8,15
Rž	7,— „ 7,20
Ječmen	6,30 „ 7,25
„ ob Tisi	6,30 „ 7,75
Koruzna ogerska stara	7,10 „ 7,20
„ nova	5,80 „ 5,95
Cinkvant	7,10 „ 7,25
„ stari	6,60 „ 6,80
Oves srednji	6,55 „ 6,75
Fižol	7,— „ 14,—

Mesto posebnega obvestila.

78 1—1

†

Ivana Drenik naznanja v svojem in v imenu sorodnikov, prijateljem in znancem prežuto vest, da je njen nepozabni soprog blag. gospod

Miroslav Drenik,
pom. mestni uradnik

danes zjutraj ob 2. uri po kratki mučni boleznj, v svojem 66. letu, previden s sveto-tajstvi, umrl

Pogreb predregga ranjcega bode jutri v četrtek dne 22. januarja ob 4. uri popol-dne iz hiše žalosti Čojzova cesta št. 1., na pokopališču sv. Krištofa.

75 1—1

Zahvala.

V najgloblji bolesti nad tako bridko iz-gubo svoje iskreno ljubljene, nepozabne so-proge, oziroma matere, gospe

Marije Paulin
roj. Seunig

izrekam v lastnem in v imenu svojih otrok predragim sorodnikom, prijateljem in znancem za tako blagodejno sočutje med boleznijo in ob smrti kakor tudi za darovane vence in številno častno spremstvo v večnem pokojnice na njenem zadnjem potu k večnemu počitku svojo najprisrčnejšo in najtoplejšo zahvalo.

Ljubljana, dné 20. januarja 1903.

Josip Paulin,
hišni in rudniški posestnik.

Čeliki lokal

za pisarno, komptoir ali drugi obrt je takoj ali pozneje v hiši št. 2 Truberjeve ulice tik sv. Jakoba mostu

za oddati.

Najemščina skupaj 150 gld. — Natanč-neje v hiši l. nadstropje od 1. do 2. ure popoldne.

76 3—1

Štedilno milo z znamko „jalen“

je izredno dobre kakovosti, je jako izdatno in zajamčeno čisto.

Paziti je na gorenjo varstveno znamko.

Naprodaj je po vseh boljših prodajalnicah takega blaga.

Razpisuje se služba organista

v Planini pri Rakeku. Plača 40 K na mesec in prosto stanovanje. Zglasiti se je do konca januarja pri podpisnem župnem uradu.

Župni urad v Planini, 16. jan. 1903.

Štefan Rihar, župnik.

12 4

Sveži
pustni krofi
so dobili vsak dan v slaščičarni in pekarni
Jakob Zalaznik
Stari trg št. 21 in Mestni trg 6. Naročila se točno izvršujejo.

Služba organista

se razpisuje v Jesenicah pri Spljetu v Dalmaciji. Opravilo bi mu bilo: orgljanje v župni cerkvi, vežbanje pevcev in če le mogoče, delovanje pri ondotni posojilnici. Biti mora samec. Imel bi stanovanje v župnišču ter hrano prosto, plača v denarjih po dogovoru. — Ponudniki naj se pismeno oglasijo pri župniku don Franju Ivanišević-u, pošta Jesenice, Dalmacija.

Senzačni liker *****

Monte Cristo

prve vrste.

Velika posebnost med likerji.

čudovitega okusa
krepčalo za želodec.

Na prodaj v vseh boljših prodajalnicah s kolonijalnim blagom in delikatesami.

Josip Archleb in drug
destil. na par v PRAGI.

Odlikovan s 84 prvimi svetinjami.

1362 20-14

St. 915.

Razpis.

80 3-1

Podpisani deželni odbor razpisuje službo okrožnega zdravnika:

1. v Jesenicah, z letno plačo 1.200 K in aktivitetno doklado 200 K;
2. v Žužemberku, z letno plačo 1.400 K, aktivitetno doklado 200 K ter s prostim stanovanjem.

Prosilci za ti službi pošljejo naj svoje prošnje podpisnemu deželnemu odboru

do 15. februarja t. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomažeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Oziralo se bode le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Deželni odbor vojvodine kranjske.

V Ljubljani, dne 17. januarja 1902.

Prva tržaška destilerija za konjak
Camis & Stock v Barkovljah pri Trstu
priporoča domači
zdravilski konjak
po francoskem sistemu samo v izvornih steklenicah, z nadzorstvenim zamašenjem preiskovalnice za živila in sladila Dunaj IX, Spitalgasse 31, ki je odobrena od vis. c. kr. ministerstva notranjih zadev. 1 steklenica 5 K. 1/2, steklenice K 2 60.
V Ljubljani se dobiva pri trgovcih: J. Jebračin, Kham & Murnik, S. Kordin, 22 30-3 A. Lilleg, A. Šarabon, Viktor Schiffrer, F. Terdina.

Nič več telesnega zaprtja, ako se vživa

Zaloga: Dunaj, XVIII., Ladenburggasse 46. Prospekt brezplačno. — Pošiljatev za poskušnjo: 12 kosov franco 3 K po povzetju. 72 52-1

Huss-ova pogača.

Prečastito duhovščino in spoštovane naročnike prav uljudno obveščamo, da bode za nad 100 let tu v Prešernovih (Slonovih) ulicah poslujoča svečarska tvrdka

Fr. Schupentz

(udi nadalje poslovala v isti ulici št 7 v Perlesovi hiši, kamor se je dne 15. aprila preselila radi demoliranja dosedanjega poslopija. Za doseženo naklonjenost se iskreno zahvaljuje proti isti nadaljnega blagohotnega upoštevanja, ter zagotavlja enako rečno in ceno posrežbo kot doslej.

Učenec

se takoj sprejme v 58 3-2

špecerijsko trgovino v Ljubljani.

Poizvé se več v upravnistvu „Slovenca“

J. N. Potočnik

krojaški mojster

v Ljubljani,

Sv. Petra nasip 2

se priporoča prečast. duhovščini v izdelovanje duhovenske obleke in talarjev po najnovejšem kroju in po nizkih cenah. 33 8-2

Izšla je knjiga

„Lurški čudeži“.

Francoski spisal Henrik Lasér, poslovenil Fr. Marešič.

Dobiti je v „Katol. Bukvarni“ v Ljubljani, in v prodajalni H. Ničman.

Cena trdo vezani knjigi 2 K, po pošti 20 h več.

Stoletna pratika

dvajsetega stoletja

1901 — 2000

z načelno podobo v barvah in jako zanimivo, podučno in koristno vsebino. Sestavil doktor Gregorij Pečjak.

Stane v „Prodajalnici katol. tiskovnega društva (H. Ničman)“ v Ljubljani, mehko vezana 1 K 30 h, v polplatnu 1 K 80 h, v polusnji 2 K. Po pošti 20 h več.

Janko Šink

svečar v Kranju

1421 9

nasproti mestni župni cerkvi (prej Šifrar)

priporoča velečast. duhovščini, cerkvenim oskrbnistvom ter slavnemu občinstvu

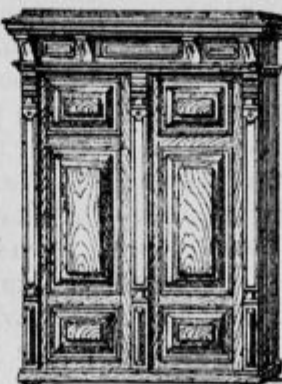
pristno čebelno-voščene sveče

kg. po 5 K. Za pristnost teh sveč jamči s svoto 2000 K, ter dovoljuje 3% odbitka.

Blago se pošilja na vse kraje avstro-ogrske države poštne prosto.

Prva kranjska mizarska zadruga

v Šent Vidu nad Ljubljano

se priporoča sl. občinstvu v naročitev raznovrstne temne in likane sobne oprave iz suhega lesa, solidno izgotovljene, po lastnih in predloženih vzorcih.

Velika zaloga raznovrstne izdelane oprave za salone, spalne in jedilne sobe je na izbero cenjenim naročnikom v lastnem skladišču tik kolodvora v Vižmarjih. — V prav obilno naročitev se priporoča 41

Jos. Arhar, načelnik.

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strubelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni nasveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih. 134 160